

CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR

C.N.S.C.

București, Str.Stavropoleos nr.6, sector 3, România, CP 030084, CIF 20329980,
Tel. +4 021 3104641, Fax. +4 021 3104642, +4 021 8900745, www. cnsr.ro

În conformitate cu prevederile art. 266 din OUG nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul adoptă următoarea:

DECIZIE

Nr. / /

Data:

Prin contestația nr , înregistrată la C.N.S.C. sub nr. formulată de SC , înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr. J40/8719/2005, având C.U.I. RO , reprezentată legal prin administrator împotriva răspunsului nr. , respectiv nr. , la solicitările de clarificări transmise de către cu sediul în în calitate de autoritate contractantă, în cadrul procedurii de licitație deschisă, organizată în vederea încheierii acordului-cadru având ca obiect „Furnizare sisteme de parcuri etajate supraterane automatizate”, s-a solicitat:

- suspendarea procedurii de atribuire, până la soluționarea contestației;
- anularea, în parte, a răspunsului nr. la solicitarea de clarificări, în ceea ce privește clarificările pentru întrebările nr. 6, 7, 8, precum și anularea tuturor actelor subsecvente;
- anularea răspunsului nr. la solicitarea de clarificări, precum și anularea tuturor actelor subsecvente;
- obligarea autorității contractante la luarea măsurilor de remediere, în sensul indicării, în mod clar, a actelor normative și standardelor pe care sistemele de parcare trebuie să le respecte, precum și a dotărilor minimale pe care sistemele trebuie să le dețină, prin raportare la legislația aplicabilă, în vederea obținerii autorizațiilor de funcționare/operare și prelungirea cu minim 21 de zile a termenului de depunere a ofertelor, de la data publicării, în SEAP, a modificărilor;

- în subsidiar, în cazul în care nu este posibilă remedierea neregulilor din documentația de atribuire, să se dispună anularea documentației de atribuire și a procedurii de atribuire;

- în situația menținerii clarificării nr. 7, obligarea autorității contractante la prelungirea termenului de depunere a ofertelor, cu modificarea documentației de atribuire prin intermediul unei erate;

- obligarea autorității contractante la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de soluționarea contestației.

Prin contestația nr. , înregistrată la C.N.S.C. sub nr. , formulată de SC SRL împotriva solicitării de clarificări nr. 12, având număr de înregistrare , elaborată de către , în calitate de autoritate contractantă, în cadrul aceleiași proceduri de atribuire, s-a solicitat:

- anularea clarificării susmenționate, precum și a tuturor actelor ulterioare acesteia;

- anularea documentației de atribuire și a procedurii de atribuire;

- obligarea autorității contractante la luarea măsurilor de remediere, în sensul indicării în mod clar și coerent a actelor normative și standardelor pe care sistemele de parcare trebuie să le respecte, precum și a dotărilor minime pe care sistemele trebuie să le dețină, prin raportare la legislația aplicabilă, în vederea obținerii autorizațiilor de funcționare/operare, cu prelungirea cu minimum 21 de zile a termenului de depunere a ofertelor, de la data publicării în SEAP a modificărilor;

- suspendarea procedurii de atribuire până la soluționarea contestației;

- obligarea autorității contractante la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de soluționarea contestației.

Prin „Cerere de intervenție accesorie, în nume propriu” nr. , înregistrată la C.N.S.C. sub nr. SC SRL, cu sediul în înmatriculată la Registrul Comerțului sub nr. , având cod fiscal , reprezentată legal prin administrator și convențional prin Cabinet Individual de , a solicitat „pronunțarea unei soluții favorabile în favoarea autorității contractante și respingerea contestației formulată de către SC SRL”.

Constatând faptul că cele 2 contestații sunt formulate în cadrul aceleiași proceduri, Consiliul face aplicarea dispozițiilor art. 273 alin. 1 din O.U.G. nr. 34/2006, cu modificările și completările ulterioare, și, pentru a se pronunța o soluție unitară, conexează dosarele susmenționate, contestațiile urmând a fi soluționate în cadrul dosarului nr. / .

În baza documentelor depuse de părți,
CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR

DECIDE:

Admite contestațiile formulate de SC SRL, cu sediul în , în contradictoriu cu cu sediul în și anulează procedura de atribuire.

Respinge cererea de intervenție accesorie, depusă de SC SRL, cu sediul în .

Obligă autoritatea contractantă la plata, către SC SRL, a sumei de 7.000 lei, reprezentând cheltuielile ocazionate de soluționarea contestației.

Obligatorie.

Împotriva prezentei decizii, se poate formula plângere, în termen de 10 zile de la comunicare.

MOTIVARE

În luarea deciziei, s-au avut în vedere următoarele:

Prin contestația nr. , înregistrată la C.N.S.C. sub nr. , SC SRL critică răspunsurile nr. respectiv nr. , la solicitările de clarificări transmise de către în calitate de autoritate contractantă, în cadrul procedurii de atribuire susmenționată și solicită:

- suspendarea procedurii de atribuire până la soluționarea contestației;

- anularea, în parte, a răspunsului la solicitarea de clarificări nr. , în ceea ce privește clarificările date întrebărilor nr. 6, 7, 8, precum și anularea tuturor actelor subsecvente;

- anularea răspunsului la solicitarea de clarificări nr. , precum și anularea tuturor actelor subsecvente;

- obligarea autorității contractante la luarea măsurilor de remediere în sensul indicării, în mod clar, a actelor normative și standardelor pe care sistemele de parcare trebuie să le respecte, precum și a dotărilor minimale pe care sistemele trebuie să le dețină prin raportare la legislația aplicabilă în vederea obținerii autorizațiilor de funcționare/operare și prelungirea, cu minim 21 de zile, a termenului de depunere a ofertelor de la data publicării, în SEAP, a modificărilor;

- în subsidiar, în cazul în care nu este posibilă remedierea neregulilor din documentația de atribuire, să se dispună anularea documentației de atribuire și a procedurii de atribuire;

- în situația menținerii clarificării nr. 7, obligarea autorității contractante la prelungirea termenului de depunere a ofertelor, cu modificarea documentației de atribuire prin intermediul unei erate;

- obligarea autorității contractante la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de soluționarea contestației.

Contestatorul arată că autoritatea contractantă, deși a prevăzut în caietul de sarcini, drept cerință tehnică minimală, ca sistemul de parcare să dețină „certificare CE, certificare privind rezistența la seism pentru minim 8 grade pe scala Richter, orice alte certificări necesare obținerii avizului ISU” (Condiții aferente acordului cadru - P01), nu a făcut nicio mențiune cu

privire la respectarea normativelor și standardelor pentru obținerea autorizației de securitate la incendiu. Autorizația de securitate la incendiu, eliberată de IGSU este, după cum se arată, un act ulterior avizului emis de către IGSU, aviz care se emite în faza obținerii autorizației de construire. Autorizația de securitate la incendiu se eliberează după finalizarea construcției și recepția lucrărilor, în faza de autorizare a funcționării.

Documentația de atribuire fiind formulată în termeni „foarte generali”, fără indicarea, în concret, a normativelor tehnice care trebuie respectate de către sistemele oferite, susține contestatorul, în calitate de operator interesat să participe la procedura de achiziție publică, a solicitat autorității contractante o serie de clarificări cu privire la cerințele pentru obținerea certificărilor/autorizărilor din partea Inspectoratului General pentru Situații de Urgență.

Motivul principal pentru care au fost solicitate aceste clarificări, se precizează în contestație, constă în faptul că, în prezent, pe piață pot fi identificate două categorii de sisteme de parcare: (i) unele automatizate, care au certificările CE și respectă și normativele avute în vedere de IGSU, dar care au un preț mai mare, și (ii) unele semi-automatizate, certificate CE, dar care nu respectă normativele IGSU și care au un preț mai mic. Astfel, susține contestatorul, ținând seama de criteriul de atribuire stabilit, care este „prețul cel mai scăzut”, precizările autorității contractante au fost esențiale, cu atât mai mult cu cât aceasta a achiziționat deja 54 de sisteme din cea de a doua categorie, astfel că SC SRL a dorit să clarifice dacă autoritatea dorește să achiziționeze același tip de sistem, sau unul mai performant, mai ales că, pentru sistemele deja autorizate, nu se poate obține autorizația pentru securitate la incendii.

În opinia contestatorului, răspunsurile autorității contractante la solicitările de clarificări au fost contradictorii, neclare, de natură să modifice permanent caracteristicile tehnice cuprinse în caietul de sarcini, motiv pentru care a formulat prezenta contestație.

A. Astfel, contestatorul redă conținutul clarificării nr. 4, punctele 6, 7 și 8, cu întrebări și răspunsuri.

Contestatorul susține că, prin clarificarea nr. 7, autoritatea contractantă a avut o conduită contrară, modificând documentația de atribuire și caietul de sarcini, în sensul că a solicitat ofertanților, în mod expres, să dea o declarație pe propria răspundere prin care să declare următoarele:

- *„garantăm că sistemele de parcare furnizate, individual și împreună cu elementele de construcții necesare punerii în funcțiune și utilizării, corespund tuturor standardelor și normelor europene în vigoare cu privire la acest tip de echipament.*

- *garantăm că sistemele de parcare furnizate, individual și împreună cu elementele de construcții necesare punerii în funcțiune și utilizării, sunt proiectate pentru condiții climatice similare celor din*

România și vor funcționa în parametri optimi în condițiile climatice din România.

- *mă angajez, ca înainte de predarea către autoritatea contractantă a sistemelor de parcare puse în funcțiune, să obțin autorizările de funcționare emise de către ISCIR, IGSU, alte instituții abilitate.*

- *în cazul în care nu voi obține autorizările de funcționare din cauza faptului că sistemele de parcare, individual și împreună cu elementele de construcții necesare punerii în funcțiune și utilizării, nu corespund standardelor și normelor europene în vigoare, îmi asum întreaga responsabilitate și înțeleg că autoritatea contractantă este în drept să solicite acordarea de despăgubiri din partea noastră”.*

Prin clarificările publicate de autoritatea contractantă, învederează contestatorul, au fost încălcate principii și norme legale aplicabile în materia achizițiilor publice, sens în care prezintă argumente.

B. Răspunsurile la solicitările de clarificări sunt nelegale.

B.1. Aspecte cu privire la admisibilitatea contestației:

Invocă, în susținere, dispozițiile art. 255 alin. 1 din O.U.G. nr. 34/2006, coroborat cu Ordinul Președintelui Autorității pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice nr. 171/2012. Analiza integrată/pe fond a modificărilor aduse prin clarificări, arată contestatorul, permite CNSC să dispună anularea clarificărilor, iar, dacă prin acestea s-a adus o modificare substanțială, dar totuși necesară, documentației de atribuire, constatând că nu poate să permită continuarea unei proceduri mult prea viciate pentru a fi remediată, C.N.S.C. urmează a dispune inclusiv anularea procedurii.

În prezenta cauză, clarificările publicate de autoritatea contractantă în data de și, respectiv, , introduc, în opinia contestatorului, următoarele modificări ale documentației de atribuire:

a) necesitatea de a ofera sisteme de parcare pentru care să se poată obține autorizarea din partea IGSU, deși, inițial, s-a cerut doar ca sistemele să fie certificate CE (pentru punere pe piață);

b) necesitatea obținerii autorizației pentru protecția la incendiu din partea IGSU, deși, prin caietul de sarcini, s-a solicitat doar avizarea, de către IGSU, iar, prin Clarificarea nr. 4, s-a precizat că nu este necesară autorizarea de către IGSU (pct. 6, 7, 8);

c) necesitatea de a include sisteme de climatizare, deși nu s-au solicitat prin caietul de sarcini, iar, prin Clarificarea nr. 4, s-a menționat că nu sunt necesare, întrucât există alte sisteme de parcare supraetajată care funcționează fără echipamente de climatizare.

În plus, susține contestatorul, clarificările date de autoritatea contractantă nu lămuresc distincțiile practice între certificarea CE privind punerea pe piață a echipamentelor automatizate și îndeplinirea cerințelor pentru obținerea avizelor și autorizațiilor privind protecția la incendii. Or, se arată în continuare, , intuind potențiale riscuri în acest sens, în contextul

socio-economic actual, a solicitat ca acest aspect să fie clarificat, pentru a i se putea configura oferta tehnică și, implicit, oferta financiară. Cu toate acestea, răspunsurile autorității contracte au fost evazive, neclare, încălcând dispozițiile art. 78 alin. 2 din O.U.G. nr. 34/2006, ceea ce, în opinia sa, denotă lipsa de pregătire a autorității pentru achiziția în cauză.

În continuare, contestatorul prezintă, detaliat, „în ce constau modificările aduse prin răspunsurile la clarificări atacate și impactul acestora asupra legalității procedurii de atribuire”.

B.2. Actele atacate, susține contestatorul, modifică substanțial documentația de atribuire.

B.2.1. Prin clarificări, după cum se arată, s-a solicitat ca pentru sistemele de parcare să se poată obține autorizația de protecție la incendii, deși, inițial, s-a solicitat doar certificare CE.

Contestatorul susține că, potrivit caietului de sarcini, este necesar ca sistemele de parcare să dețină doar certificare CE, adică să fie certificate pentru conformitate, certificare ce reprezintă o condiție pentru punerea pe piață a produselor, și nu trebuie confundată cu caracteristicile tehnice și dotările unui echipament, necesare pentru ca acesta să fie autorizat ca fiind sigur în ceea ce privește protecția la incendii. Cele două categorii de condiții sunt diferite, cu precizarea că un produs care nu este certificat de conformitate, nu poate fi autorizat ca îndeplinind condițiile privind protecția la incendii, deși certificarea de conformitate nu reprezintă singura condiție pentru obținerea autorizării IGSU.

Ulterior, arată contestatorul, la insistențele operatorilor interesați, prin Clarificarea nr. 1, înregistrată sub nr. 287 din 04.04.2016, răspunsul nr. 2, autoritatea contractantă a precizat că *„produsele trebuie să fie certificate CE. Ofertantul are obligația să predea un produs care să funcționeze conform tuturor normelor europene în vigoare”*. Mai mult, la întrebarea nr. 4 (partea a II-a) din cadrul aceleiași solicitări de clarificări, autoritatea contractantă nu a dat niciun răspuns, deși întrebarea s-a referit la normativele care IGSU solicită să fie respectate pentru a se elibera autorizația pentru protecție la stingerea incendiilor.

De asemenea, arată contestatorul, prin Clarificarea nr. 4, întrebarea nr. 7, punctele ii) și iii), autoritatea contractantă a fost întrebată dacă în valoarea estimată a achiziției au fost incluse (i) instalații termotehnice (sistem de evacuare a fumului și gazelor fierbinți, detectoare de fum și CO, instalația de încălzire etc.) și (ii) instalații hidrotehnice (ex. canalizare, decantoare, stații de pompare, hidranți, sisteme cu sprinklere sau alte instalații de stins incendii, dotări PSI etc.), la care, prin răspunsul său, autoritatea contractantă a precizat că nu sunt necesare astfel de instalații, deci nu sunt incluse în acordul cadru.

Or, susține contestatorul, instalațiile în cauză sunt esențiale pentru obținerea autorizației pentru protecția la incendii, având în vedere că, pct. 4.1 din Normativul PI 18/2/2013 Reglementarea tehnică „Normativ privind

securitatea la incendiu a construcțiilor, Partea a II-a - Instalații de stingere”, indicativ P118/2-2013 din 08.08.2013, indicat de către I.G.S.U. prin adresa nr. 1687/26.04.2016 ca fiind aplicabilă, prevede că: *„echiparea tehnică a clădirilor cu hidranți de incendiu interiori se realizează la pct. p) parcaje supraterane cu mai mult de 2 (două) niveluri sau cele cu aria desfășurată mai mare de 600 m²”, precum și că „este obligatorie echiparea sistemelor de parcare cu coloane uscate” (pct. 5.2 b din același normativ), hidranți exteriori (pct. 6.1. 4 r), iar „pentru parcajele subterane din categoria PI și P2, definite conform reglementărilor tehnice specifice, care nu sunt echipate cu instalații de stingere cu sprinklere, parcaje supraterane închise cu maximum două niveluri în primele 30 de minute se asigură funcționarea hidranților de incendiu interiori iar în următoarele 180 minute, se asigură funcționarea numai a hidranților de incendiu exteriori” (Pct. 13.31.f).*

De asemenea, contestatorul arată că, potrivit Normativului P118/1999 Normativ de siguranță la foc a construcțiilor, parcajele supraterane se încadrează în clasa de risc la incendiu mare (pct. 2.1.3), Punctele 4.43.32 - 4.43.55 din același normativ detaliind instalațiile termotehnice și hidrotehnice cu care sistemele de parcare trebuie să fie dotate, în vederea autorizării funcționării acestora, de către I.G.S.U.

Cu toate că, prin Clarificarea nr. 4, s-a precizat că nu sunt necesare instalațiile hidro și termotehnice esențiale pentru autorizarea I.G.S.U., ulterior, arată contestatorul, în data de 25.04.2016, autoritatea contractantă a revenit și a precizat că este necesar ca sistemele de parcare să obțină autorizația din partea I.G.S.U. (ba, mai mult, s-a impus ofertantului această obligație). Or, susține contestatorul, obținerea autorizației I.G.S.U. implică, în mod obligatoriu, existența instalațiilor termo și hidrotehnice, astfel cum rezultă din normativele tehnice anterior menționate.

Cu alte cuvinte, contestatorul apreciază că autoritatea contractantă, conștientizând că nu poate achiziționa un sistem care nu poate fi autorizat de către I.G.S.U., a modificat „din mers” cerințele tehnice din caietul de sarcini și obiectul contractului, având pe parcursul perioadei cuprinse între o atitudine oscilantă, de natură să lezeze drepturile operatorilor economici interesați.

Astfel, arată contestatorul, deși inițial autoritatea contractantă a solicitat doar certificare CE, ulterior, aceasta a inclus o serie de caracteristici tehnice și lucrări suplimentare, iar analiza obiectului acordului cadru, punctele 01-20, în opinia sa, relevă faptul că lucrările termo și hidrotehnice nu sunt incluse în obiectul contractului, ele nefiind considerate necesare anterior datei de 25.04.2016.

Se arată că, potrivit art. 8 alin. 1 lit. a) din Normele Metodologice de avizare și autorizare privind securitatea la incendiu și protecția civilă, aprobate prin Ordinul Ministrului Administrației și Internelor nr. 3/2011, nu

se eliberează avize/autorizații *„atunci când se constată, la verificarea documentelor depuse, precum și în teren, neîndeplinirea cerințelor prevăzute de reglementările tehnice în vigoare și de prezentele norme metodologice”*, normă din care reiese că operatorii economici interesați să furnizeze și să pună în operă un sistem de parcare supraetajată supratărană (împreună cu lucrările de construcție aferente) au dreptul de a cunoaște cerința tehnică privind autorizarea la incendii, de la bun început, în vederea configurării ofertei tehnice într-o manieră care să permită autorizarea ulterioară.

În concluzie, contestatorul susține că este evident faptul că autoritatea contractantă a modificat documentația de atribuire, instituind cerințe tehnice noi, cu modificarea obiectului acordului-cadru în perioada de pregătire a ofertelor. În plus, susține contestatorul, autoritatea contractantă a furnizat clarificări ambigue, neclare, de natură a produce confuzie pentru operatorii economici interesați să participe la procedura de achiziție publică.

B.2.2. Prin clarificări, arată contestatorul, s-a solicitat ca, pentru sistemele de parcare, să se obțină autorizația de protecție la incendii, deși inițial cerința a vizat doar obținerea avizului I.G.S.U.

Astfel, se arată că, potrivit caietului de sarcini, ofertanților li s-a solicitat ca echipamentele oferite să dețină *„orice certificări necesare obținerii avizului ISU”*, avizul eliberat de I.G.S.U. reprezentând un act premergător obținerii autorizației de construire, în situația în care acesta este solicitat prin certificatul de urbanism. Mai mult, arată contestatorul, conform art. 1 alin. 1 din Normele metodologice aprobate prin Ordinul Ministrului Administrației și Internelor nr. 3/2011: *„Avizele de securitate la incendiu sunt actele emise, în baza legii, de către inspectoratele județene și al municipiului București pentru situații de urgență, denumite în continuare inspectorate, după verificarea de conformitate cu prevederile reglementărilor tehnice în vigoare a măsurilor de apărare împotriva incendiilor, adoptate în documentațiile tehnice ale lucrărilor de construcții, pentru îndeplinirea cerinței esențiale - securitate la incendiu - a construcțiilor, instalațiilor și a altor amenajări”*.

Contestatorul susține că, ulterior, prin Clarificarea nr. 7, autoritatea contractantă a menționat, *„pentru prima dată”*, necesitatea obținerii autorizației pentru protecția la incendii, act final al I.G.S.U., act ce intervine după finalizarea și recepția construcției, în etapa de funcționare și operare, astfel cum sunt acestea definite la art. 2 din aceleași Norme metodologice.

Emiterea celor două acte, precizează contestatorul, implică îndeplinirea unor condiții diferite, depunerea unor documentații distincte, iar efectele produse de avize, ca acte premergătoare, diferă de efectele autorizației, ca act administrativ final.

Cu ale cuvinte, contestatorul arată că deși, inițial, autoritatea contractantă a prevăzut doar necesitatea obținerii avizului I.G.S.U., ulterior

a fost ambiguă și neclară, prin Clarificarea nr. 4 neprecizând nimic despre necesitatea obținerii autorizației I.G.S.U., pentru ca, mai apoi, să solicite ofertanților să dea o declarație că sistemele pot fi autorizate I.G.S.U.

În opinia contestatorului, modificarea cerinței este de natură să vicieze procedura de achiziție publică, întrucât conformarea cerințelor autorității contractante în materie de autorizare implică angajarea unor costuri mai mari, costuri care trebuie avute în vedere în oferta financiară și care să fie corespundențe unor lucrări detaliate în oferta tehnică.

Or, susține contestatorul, cerința a fost menționată *expressis verbis* abia în data de 25.04.2016, prin Clarificarea nr. 7, astfel încât este evidentă încălcarea normelor legale în materia achizițiilor publice, cu consecința admiterii contestației.

B.2.3. Prin Clarificarea nr. 7, arată contestatorul, s-a solicitat obținerea autorizației de funcționare, ca o condiție pentru plata prețului, cu posibilitatea de a plăti despăgubiri către autoritatea contractantă.

Contestatorul arată că, prin Clarificarea nr. 7, autoritatea contractantă a solicitat, pentru prima dată, ca prestatorul să dea o declarație prin care acesta se obligă să obțină autorizațiile de funcționare. Practic, susține contestatorul, autoritatea contractantă a modificat, încă o dată, obiectul contractului, cerând prestatorului să declare: *„mă angajez, ca înainte de predarea către autoritatea contractantă a sistemelor de parcare puse în funcțiune, să obțin autorizările de funcționare emise de către ISCIR, IGSU, alte instituții abilitate”*, în caz contrar *„îmi asum întreaga responsabilitate și înțeleg că autoritatea contractantă este în drept să solicite acordarea de despăgubiri din partea noastră”*, cerință care nu a fost inclusă în documentația de atribuire, fiind introdusă în data de 25.04.2016, cu 8 (opt) zile înaintea depunerii ofertelor, dintre care 2 zile sunt nelucrătoare, consecința fiind, după cum se arată, că operatorii interesați trebuie să își reconfigureze întreaga ofertă tehnică și financiară, obținerea acestor autorizații implicând costuri suplimentare pentru prestator.

Astfel, contestatorul arată că, deși art. 78 alin. 2 din O.U.G. nr. 34/2006, precum și art. 1 din Ordinul nr. 171/2012 prevăd în mod clar că, prin răspunsul la solicitarea de clarificări nu se pot aduce modificări documentației de atribuire, autoritatea contractantă a încălcat normele imperative invocate, introducând o nouă cerință în documentația de atribuire, în realitate, *„o nouă obligație pentru operatorii economici interesați”*.

Fără a relua cele mai sus afirmate, contestatorul consideră că autoritatea contractantă a furnizat, în mod permanent, clarificări ambigue și neclare în ceea ce privește condițiile de autorizare, plecând de la premisa că deține deja sisteme de parcare care funcționează fără a avea autorizația pentru protecție la incendiu, fără a înțelege *„de ce ar fi necesară o astfel de autorizare tocmai acum”*. Mai mult, arată contestatorul, în data de

25.04.2016, autoritatea contractantă „a înțeles că este necesară autorizare IGSU și a cerut operatorilor să se oblige să o obțină”.

Contestatorul învederează că o astfel de abordare este contrară principiilor care guvernează materia achizițiilor publice, reprezentând o veritabilă modificare a documentației de atribuire.

B.2.4. În opinia contestatorului, există contradicții între Clarificarea nr. 4 și Clarificarea nr. 7 privind sistemele de climatizare.

Conduita oscilantă a autorității contractante, precizează contestatorul, s-a manifestat și în ceea ce privește sistemele de climatizare. Astfel, pentru a fi autorizate, respectivele sisteme trebuie să fie prevăzute cu instalații de climatizare care să asigure o temperatură interioară cuprinsă între 5°-41°, întrucât clima țării este una temperat continentală, cu temperaturi cuprinse între -20°, în sezonul rece și +42°, în sezonul cald. În opinia contestatorului este evident că era necesară asigurarea unor astfel de instalații de climatizare, cu atât mai mult cu cât autovehiculele care sunt parcate au rezervoare cu combustibil ușor inflamabil, pentru care este interzisă depozitarea la temperaturi peste 45°.

Totodată, pentru a contura conduita oscilantă a autorității contractante, contestatorul face următoarele precizări:

a) prin documentația de atribuire nu s-a prevăzut nicio cerință tehnică referitoare la temperatura interioară în sistemele de parcare supraetajată;

b) prin Clarificarea nr. 1, înregistrată sub nr. 287/04.04.2016, răspunsul nr. 16, autoritatea contractantă a apreciat că simplul fapt al acoperirii și închiderii construcției este suficient pentru a evita înghețul;

c) prin Clarificarea nr. 4, răspunsul nr. 6, autoritatea contractantă a menționat că nu ar fi aplicabil standardul SR EN 14010 + A1/2009, întrucât alte sisteme similare nu au echipamente de climatizare și „au funcționat, atât pe perioada iernii, cât și pe perioada verii, în parametri optimi”;

d) prin Clarificarea nr. 7, în data de 25.04.2016, autoritatea contractantă a impus ofertanților să declare că „garantăm că sistemele de parcare furnizate, individual și împreună cu elementele de construcții necesare punerii în funcțiune și utilizării, sunt proiectate pentru condiții climatice similare celor din România și vor funcționa în parametri optimi în condițiile climatice din România”.

Contestatorul apreciază că răspunsurile autorității contractante sunt lacunare, de natură să creeze confuzie printre ofertanți, întrucât din acestea nu reiese dacă sistemele de parcare supaterane trebuie să îndeplinească, sau nu, anumite cerințe tehnice, dacă este necesară, sau nu, autorizarea IGSU, dacă există cerințe privind climatizarea, etc.

B.2.5. Concluzionând, contestatorul învederează următoarele:

În contextul socio-economic actual, după evenimentele din data de 31.10.2015 care au readus în dezbateră publică necesitatea respectării legislației privind protecția la incendiu, apreciază contestatorul, sistemele oferite trebuie să fie apte de a obține autorizația pentru protecția la

incendiu, fiind, însă, necesar ca autoritatea contractantă să precizeze în mod expres această cerință încă de la începutul procedurii de atribuire, pentru a lăsa suficient timp ofertanților să își structureze propunerea tehnică și propunerea financiară, în acord cu toate prevederile legale aplicabile unor astfel de sisteme și construcții.

Între sistemele automatizate apte să obțină autorizația IGSU și cele care dețin doar certificare CE, fără însă a putea fi autorizate de IGSU, există, după cum se arată, diferențe notabile la nivelul dotărilor și echipamentelor componente (dotarea cu hidranți, sprinklere, instalații de climatizare, sisteme de evacuare a fumului și gazelor fierbinți, detectoare de fum, etc.), diferențe care se reflectă în mod direct în prețul sistemelor și al lucrării, în ansamblu.

Contestatorul arată că cerința autorității contractante a apărut abia după ce și alți operatori interesați au întrebat în mod recurent autoritatea contractantă dacă este necesară obținerea autorizației pentru protecția la incendii și, dacă da, unde au fost precizate în obiectul contractului lucrările termo și hidrotehnice necesare pentru obținerea autorizației IGSU. SC SRL consideră că este esențial să cunoască aceste aspecte, pentru că, în funcție de ele, poate pregăti propunerea tehnică și propunerea financiară. O astfel de solicitare este cu atât mai întemeiată cu cât propunerea financiară se întocmește conform formularului 10B, pe fiecare componentă dintre cele menționate la punctele P01-P20, nefiind permisă cotarea unor componente care nu sunt expres listate în documentația de atribuire.

De asemenea, susține contestatorul, precizarea clară a cerințelor reprezintă o condiție esențială pentru asigurarea tratamentului egal și comparabilității ofertelor, mai ales în contextul în care criteriul de atribuire este „prețul cel mai scăzut”.

Contestatorul apreciază că din cele prezentate, reiese în mod clar că autoritatea contractantă a modificat, în final, documentația de atribuire, după ce, anterior, a avut o atitudine oscilantă, ambiguă și lipsită de claritate în ceea ce privește respectarea normelor tehnice pentru autorizarea I.G.S.U.

În practica C.N.S.C., respectiv Decizia nr. 1301/135/C10/731,738, 750,755,770/16.04.2013, Decizia nr. 232/C2/143,144/19.02.2016, Decizia nr. 5013/C6/4996/”28.09.2016”, precum și în practica instanțelor de judecată, s-a reținut, în mod constant, că modificarea documentației de atribuire, chiar dacă era necesară pentru punerea în acord cu prevederile legale aplicabile în domeniul respectiv, reprezintă o abatere de la principiul legalității procedurii de atribuire, abatere care poate fi sancționată de către C.N.S.C. fie prin anularea clarificărilor și obligarea la luarea măsurilor de remediere, cu prelungirea corespunzătoare a termenului de depunere a ofertelor, fie prin anularea întregii proceduri, dacă procedura este atât de viciată, încât nu poate fi menținută.

De asemenea, se invocă considerente din deciziile C.N.S.C. în cauze similare.

Concluzionând în legătură cu cele anterior expuse, contestatorul consideră că în cauză există abateri de la principiul legalității procedurii de atribuire, constând în:

a) privarea SC SRL de dreptul de a avea acces la specificații tehnice clare și concrete, care să indice actele normative pe care sistemele ofertate trebuie să le îndeplinească, prin publicarea Clarificării nr. 4 care nu a furnizat un răspuns clar și coerent la întrebările sale;

b) modificarea documentației de atribuire, fără prelungirea termenului de depunere a ofertelor și introducerea atât a unor specificații tehnice noi, cât și lărgirea obiectului contractului de achiziție publică, prin introducerea obligației de a livra echipamente apte de a fi autorizate I.G.S.U., precum și obligația de a obține autorizația pentru protecție la incendii, în caz contrar, ofertantul fiind ținut să despăgubească autoritatea contractantă.

În continuare, contestatorul prezintă argumente privind admisibilitatea cererii de suspendare a procedurii.

În drept, se invocă dispozițiile art. 255 alin. 1 și urm., art. 275^x din O.U.G. nr. 34/2006.

Cu adresa nr. înregistrată la CN.S.C. sub nr. , a depus punct de vedere cu privire la contestația formulată de SC SRL, solicitând respingerea acesteia, în temeiul art. 271^x alin. 2 din O.U.G. nr. 34/2006, deoarece contestatorul nu a respectat prevederile alin. 3 din același act normativ și nu a depus, la sediul său, odată cu contestația, și documentul, în original, care să ateste constituirea garanției de bună conduită, ci a depus, în xerocopie simplă, necertificată, scrisoarea de bună conduită nr. GI/59360 din , iar, în situația în care se va considera îndeplinită procedura prevăzută de O.U.G. nr. 34/2006 cu privire la depunerea garanției de bună conduită, respingerea contestației, ca nefondată.

Autoritatea contractantă arată că a inițiat procedura în cauză în data de , prin publicarea în S.E.A.P. a anunțului de participare nr. 166790, care are ca obiect atribuirea unui acord-cadru pe 4 ani pentru „Furnizare sisteme de parcuri etajate supraterane automatizate”, în care sunt incluse furnizarea de echipamente, împreună cu operațiunile/lucrările de montare și punere în funcțiune.

În continuare, autoritatea contractantă răspunde, punctual, cu privire la capetele de cerere formulate de către contestator, învederând următoarele:

1. Referitor la capătul de cerere privind suspendarea procedurii de atribuire, autoritatea contractantă arată că, în data de , a suspendat din oficiu procedura, fapt „confirmat” și prin Decizia C.N.S.C. nr. .

2. Cu privire la capătul de cerere referitor la anularea, în parte, a răspunsului la solicitarea de clarificare - Clarificarea 4, înregistrată sub nr. 339/340/19.04.2016 („Clarificarea nr.4”), în ceea ce privește clarificările

date la întrebările nr. 6, 7, 8, precum și în ceea ce privește toate actele ulterioare acesteia, autoritatea contractantă precizează:

Referitor la solicitarea 6 din Clarificarea nr. 4, pe care o redă, arată că, la nivelul standardului SR EN 14010 + A1/2009 – *Securitatea mașinilor. Echipament pentru acționarea sistemelor de parcare pentru autovehicule. Cerințe de securitate și CEM pentru proiectare, execuție, montare și punere în serviciu*, menționat de contestator, nu a fost identificată nicio referire la obligativitatea ca sistemele de parcare automatizate să funcționeze în intervalul de temperaturi +5°C și +40°C, ci numai măsurile pe care producătorul trebuie să le întreprindă pentru ca echipamentul să corespundă standardului (subcapitolul 5.3.3 Mediu înconjurător - Anexa 1). Mai mult, la nivelul acestui normativ, la pag. 9, este evidențiat, după cum se arată, standardul EN 60204:1/1997 - *Securitatea mașinilor. Echipamente electrice pentru mașini*, în care se menționează următoarele (Anexa 2):

„4.4.1 Generalități

Trebuie să se stabilească ca aparatajul electric să fie utilizat numai în mediul fizic și condițiile de funcționare pentru care el a fost destinat. Cerințele de la 4.4.2 până la 4.4.8 includ mediul fizic și condițiile de funcționare ale celei mai mari părți a mașinilor acoperite de această parte a EN 60204. Când se aplică condiții speciale sau când limitele specificate sunt depășite, este recomandabil să se stabilească un acord între utilizator și furnizor (a se vedea 4.1 și anexa B).”

și

„4.4.3 Temperatura aerului ambiant

Echipamentul electric trebuie să poată funcționa corect la temperatura prevăzută a aerului ambiant. Cerința minimă pentru toate echipamentele electrice este să funcționeze corect la o temperatură a aerului cuprinsă între +5°C și +40°C. Pentru medii cu temperaturi foarte ridicate (de exemplu, climate tropicale, oțelării, fabrici de hârtie) și pentru medii reci, pot fi necesare cerințe suplimentare (a se vedea anexa B).”

Astfel, autoritatea contractantă arată că sistemele de parcare pe care dorește să le achiziționeze urmează a fi montate la exterior și nu incluse în alte construcții, prin urmare regimul termic al mediului ambiant în care urmează a funcționa acestea trebuie să fie specific celui din România și în special celui din zona Municipiului București, acolo unde urmează a fi montate. Mai mult, precizează autoritatea, cele 54 de sisteme de parcare, prezentate printr-o imagine, deja implementate în sectorul 6 și care funcționează în parametri optimi, indiferent de temperatura aerului, nu sunt închise ermetic, fiind parțial deschise la partea superioară.

Având în vedere că cerința din EN 60204:1/1997, privind regimul termic în care urmează a funcționa echipamentele electrice, reprezintă cerințe minime și nu limitative, sistemele putând fi dotate cu echipamente electrice care să funcționeze la temperaturi care nu se află în intervalul

+5°C și +40°C, autoritatea contractantă consideră că nu sunt necesare echipamente de climatizare, care, pe lângă faptul că nu sunt justificate, implică și costuri foarte ridicate, atât pentru achiziția și montarea acestora, cât și pentru energia electrică necesară funcționării, sens în care „își menține punctul de vedere cu privire la acest aspect”.

2.2 Cu privire la solicitarea 7, autoritatea contractantă consideră că, în cadrul răspunsului la aceasta, a clarificat aspectul referitor la studiile geo-topo-hidro și lucrările de deviere rețele.

Referitor la instalațiile termotehnice și hidrotehnice, contrar aprecierilor contestatorului că acestea ar fi obligatorii conform *P118-99 - Normativ de siguranță la foc a construcțiilor*, autoritatea contractantă arată că acest normativ se referă la securitatea la incendiu a construcțiilor, procedura nefiind demarată pentru realizarea unei construcții, a unei clădiri, ci pentru furnizarea de sisteme de parcare supraterană etajată automatizată tipizate, în speță niște utilaje, ce urmează a fi amplasate pe domeniul public al municipalității, pentru a căror amplasarea se vor obține autorizații de construire, conform legislației în vigoare. De altfel, precizează autoritatea, și la amplasarea celor 54 de sisteme existente pe raza sectorului 6, obiectul autorizațiilor de construire a fost construirea de fundații în vederea montării modulelor de parcare verticală tip carusel, lucrări cuprinse în acordul-cadru. De asemenea, se arată că, la nivelul acordului-cadru, au fost prevăzute închideri perimetrice cu perete cortină și suprafețe vitrate, care, ca și la sistemele deja montate, vor avea rol de protecție împotriva prafului, precipitațiilor, furtului, vandalismului, dar și rol estetic, și vor trebui să fie neetanșe, cu deschideri la partea superioară, pentru a facilita circulația curenților de aer.

Mai mult, autoritatea contractantă precizează că, în conformitate cu art. 1 lit.t) din H.G. nr. 1739/2006 cu modificările și completările ulterioare, se supun avizării și/sau autorizării privind securitatea la incendiu, clădirile sau spațiile amenajate în clădiri, destinate parcării și/sau întreținerii și reparării a peste 10 autoturisme.

Autoritatea contractantă arată că, chiar și în situația în care echipamentele ar fi considerate clădiri, normativul P118-99 reglementează prin art. 5.10.4. și 5.10.3.

De asemenea, având în vedere adresa nr. 1687/P, 51.986 din 26.04.2016, emisă de către Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, invocată de contestator, autoritatea contractantă arată că, prin aceasta, instituția recunoaște că sistemele de parcare etajate supraterane automatizate nu fac obiectul Normativului pentru proiectarea, execuția, exploatarea și post-utilizarea parcajelor etajate pentru autoturisme, indicativ NP 24-1997, reprezentanții IGSU enumerând o serie de normative care, în opina lor, trebuie avute în vedere la proiectarea sistemelor de parcare, fără alte informații concrete, cu toate că, prin adresa nr. 27 din 12.04.2016 contestatorul i-a solicitat în mod concret informații cu privire la

unele aspecte punctuale ceea ce, în opinia sa, denotă faptul că specialiștii din cadrul IGSU nu au identificat cerințe clare obligatorii pe care sistemele de parcare ce urmează a fi achiziționate trebuie să le îndeplinească.

În ceea ce privește instalațiile de colectare a apelor pluviale, autoritatea consideră că nu sunt necesare, deoarece la proiectarea fundației se va avea în vedere ca acestea să fie dirijate către rețeaua colectoare din zonă.

Având în vedere aspectele prezentate, autoritatea contractantă arată că „își menține opinia că instalațiile termotehnice și hidrotehnice nu sunt necesare.”

2.3. Referitor la solicitarea 8, autoritatea contractantă precizează că, prin Ordinul nr. 2465/2013 al Ministrului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, a fost aprobat *Codul de proiectare seismică. Partea I - Prevederi de proiectare pentru clădiri*, cod care, după cum se arată, se referă la proiectarea seismică a clădirilor, procedura în cauză vizând achiziționarea unui utilaj de stocare pe verticală a autoturismelor, astfel consideră că prevederile normativului nu se aplică. De altfel, arată autoritatea, la cele 54 de sisteme montate pe raza sectorului 6, autorizațiile de construire au fost emise pentru execuția fundației și a bransamentului la rețeaua de alimentare cu energie electrică, nu pentru execuția unei clădiri. Cu toate acestea, autoritatea contractantă arată că, chiar în situația în care „am echivala acest utilaj cu o clădire”, în cadrul Codului, la pag. 41, se prevede că: „(5) *Fundațiile și terenul de fundare vor prelua, de regulă, eforturile transmise de suprastructură, fără deformări permanente substanțiale. La evaluarea reacțiunilor se vor considera valorile efective ale rezistențelor dezvoltate în elementele structurale (asociate mecanismului structural de disipare de energie). Rigiditatea fundațiilor va fi suficientă pentru a transmite la teren, cât mai uniform, eforturile primite la baza suprastructurii.*”

Așadar, ținând cont de prevederea mai susenunțată, autoritatea contractantă susține că, în ipoteza în care sistemul de parcare ar fi asimilat unei clădiri, codul de proiectare seismică ar trebui aplicat doar la proiectarea fundației.

De asemenea, ținând cont că sistemul de parcare, utilajul în sine, stochează autoturismele pe verticală, autoritatea contractantă arată că nu renunță la solicitarea ca acesta să dețină certificare privind rezistența la seism pentru minim 8 grade pe scala Richter, obținut de către producător în baza proiectului întocmit ținând cont de prevederile legale asociate acestui tip de parcaj. Valoarea de 8 grade, precizează autoritatea, a fost aleasă ținând cont de numeroasele opinii ale specialiștilor în Fizica Pământului, care prevăd că următorul cutremur mare din România va avea o magnitudine mai mare decât cel din 1977, care a fost de 7,2 grade, poate asemănător cu cel din 1802, care a avut o magnitudine de 7,9 grade.

3. În ceea ce privește capătul de cerere privind anularea răspunsului la solicitarea de clarificare - Clarificarea 7 înregistrată sub nr. 374/25.04.20165, precum și a tuturor actelor ulterioare acestuia, autoritatea contractantă arată că „este de acord să elimine prevederile clarificării nr.7, drept pentru care a publicat în SEAP clarificarea nr.12”.

4. Cu privire la capătul de cerere privind obligarea la luarea măsurilor de remediere, în sensul indicării în mod clar a actelor normative și standardelor pe care sistemele de parcare trebuie să le respecte, precum și a dotărilor minimale pe care sistemele trebuie să le dețină, prin raportare la legislația aplicabilă în vederea obținerii autorizațiilor de funcționare/operare, cu prelungirea cu minimum 21 de zile a termenului de depunere a ofertelor, de la data publicării în SEAP a modificărilor, iar, în situația în care nu este posibilă remedierea neregulilor din documentația de atribuire, anularea documentației de atribuire și a procedurii de atribuire a contractului, autoritatea contractantă arată că, în documentația de atribuire, a solicitat ca ofertanții să ofere un produs certificat CE. La nivelul Uniunii Europene sistemele de parcare automatizate, după cum se arată, trebuie să îndeplinească cerințele multor standarde, astfel, la elaborarea caietului de sarcini, considerând că nu este necesară enumerarea tuturor standardelor, pentru ca enumerarea să nu fie interpretată ca fiind abuzivă sau incompletă, susține autoritatea contractantă, a solicitat ca sistemele de parcare să dețină certificare CE, aceasta fiind garanția că acest produs îndeplinește cerințele standardelor sau directivelor europene armonizate. De altfel, precizează autoritatea, Comisia Europeană descrie marcajul CE drept un pașaport pentru ca bunurile să poată fi vândute în mod liber pe piața internă europeană, iar Certificarea de atestare a conformității CE se eliberează fabricantului sistemului de către un organism de certificare abilitat și este destinat autorităților statelor membre, reprezentând o semnalizare cu privire la conformitatea produsului față de directivele noi abordări. Marcajul CE prezent pe un produs, după cum se arată, indică autorităților faptul că produsul este în conformitate cu cerințele esențiale de siguranță și sănătate din cadrul directivelor care reglementează caracteristicile respectivului produs.

În ce privește dotările minimale pe care sistemele de parcare trebuie să le dețină, autoritatea contractantă arată că acestea sunt deja prezentate în documentația de atribuire.

Referitor la solicitarea contestatorului cu privire la prelungirea cu minim 21 de zile a termenului de depunere a ofertei, autoritatea contractantă consideră că această solicitare nu poate fi luată în considerare, deoarece prin Clarificarea nr. 12, a renunțat la cerințele suplimentare introduse prin Clarificarea nr. 7, în consecință „va acționa în concordanță cu prevederile deciziei pe care Consiliul urmează a o emite.”

5. De asemenea, referitor la capătul de cerere privind obligarea la prelungirea termenului de depunere a ofertelor, cu modificarea

documentației de atribuire prin intermediul unei erate, autoritatea contractantă consideră că această solicitare nu mai are obiect, deoarece Clarificarea nr. 7 a fost anulată.

6. Autoritatea contractantă solicită respingerea capătului de cerere referitor la obligarea la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de soluționarea contestației, deoarece „în O.U.G. nr. 34 nu au fost identificate prevederi cu privire la acest aspect”.

Totodată, autoritatea contractantă solicită Consiliului „să nu acorde contestatoarei și/sau reprezentanților acesteia accesul la dosarul achiziției, deoarece aceasta este un potențial ofertant, iar prin studierea dosarului achiziției ar avea acces la informații care să-i creeze un avantaj, în defavoarea celorlalți potențiali ofertanți, ceea ce ar duce la vicierea procedurii de atribuire”.

Ca mijloc de probă, a fost depus, în copie, dosarul achiziției publice.

Prin adresa nr. , înregistrată la C.N.S.C. sub nr. , SC SRL, ca urmare a depunerii contestației de către SC SRL, „pentru justă informare”, a depus, „Punct de vedere”, cu privire la informațiile transmise de contestator în spațiul public (SEAP), referitoare la Instalațiile Inteligente de Parcare SM12I (54 unități) marca înregistrată și protejată de Asociația Internațională de Protecție a Proprietății Intelectuale.

În probațiune, au fost anexate, în copie: Punct de vedere nr. , Certificat de distribuitor și Importator Exclusiv pe teritoriul României al Instalațiilor Inteligente de Parcare (SMARTPARKING) nr. DY0920301RM, Certificat de protecție a dreptului de proprietate intelectuală nr. W02008/060000 A1; Certificat de conformitate CE nr. M8A 15 02 60033 007, emis de TUV Sud.

Cu adresa nr. 77 din 09.05.2016, înregistrată la C.N.S.C. sub nr. 14082 din 09.05.2016, SC SRL a depus dovada depunerii garanției de bună conduită, în original, către autoritatea contractantă.

Prin adresa nr. , Consiliul a solicitat SC SRL să clarifice/precizeze caracterul înscrisului depus, respectiv a punctului de vedere nr.

SC SRL a precizat, prin adresa nr. , înregistrată la C.N.S.C. sub nr. , în răspuns la cererea Consiliului, că a depus „Cerere de intervenție accesorie, în nume propriu”, prin care a solicitat „pronunțarea unei soluții favorabile în favoarea autorității contractante și respingerea contestației formulată de SC SRL”.

SC SRL arată că „a făcut afirmații defăimătoare și nedovedite despre sistemele inteligente de parcare achiziționate în anii anteriori și care, în prezent, sunt exploatate de ADPDU Sector 6”, apreciind că, „prin prezentarea în spațiul public de către contestatoare a unor informații neadevărate despre un produs ce ar putea participa la procedura de atribuire a fost lezat interesul legitim al subscrisei care riscă să sufere un prejudiciu atât material, cât și de imagine ca o consecință a informației denaturate din cuprinsul contestației”.

Pe rolul Consiliului, a fost înregistrată cu nr. , contestația nr. 81 din , depusă de către SC SRL, prin care se critică răspunsul la solicitarea de clarificări, nr. 12, înregistrat sub nr. , elaborat de către , în calitate de autoritate contractantă, în cadrul aceleiași proceduri de atribuire, solicitând:

- anularea clarificării susmenționată, precum și a tuturor actelor ulterioare acesteia;

- anularea documentației de atribuire și a procedurii de atribuire;

- obligarea autorității contractante la luarea măsurilor de remediere, în sensul indicării, în mod clar și coerent, a actelor normative și standardelor pe care sistemele de parcare trebuie să le respecte, precum și a dotărilor minime pe care sistemele trebuie să le dețină, prin rapoarte la legislația aplicabilă în vederea obținerii autorizațiilor de funcționare/operare, cu prelungirea cu minimum 21 de zile a termenului de depunere a ofertelor, de la data publicării în SEAP a modificărilor;

- suspendarea procedurii de atribuire până la soluționarea contestației;

- obligarea autorității contractante la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de soluționarea contestației.

Contestatorul prezintă istoricul procedurii și arată că, deși ulterior depunerii contestației sale, în data de , autoritatea contractantă a dispus suspendarea procedurii de atribuire, ceea ce a condus la respingerea cererii de suspendare, ca rămasă fără obiect, în data de , aceasta a manifestat o abordare diametral opusă, prin Clarificarea nr. 12 aducând o serie de modificări la documentația de atribuire și la clarificările anterioare.

Contestatorul precizează, cu referire la Clarificarea nr. 12 publicată de autoritatea contractantă, că aceasta se înscrie într-un lung șir de incoerențe și inadvertențe, incompatibile cu legislația achizițiilor publice, care recunoaște dreptul ofertanților de a li se oferi clarificări clare și conforme cu legea.

Prezenta contestație, susține contestatorul, este în strânsă conexiune cu contestația ce face obiectul dosarului nr. , de aceea solicită soluționarea împreună a celor două contestații, în temeiul art. 273 alin. 1 din O.U.G. nr. 34/2006.

În drept, contestatorul apreciază că autoritatea contractantă a încălcat principiul transparenței, al egalității de tratament și „dreptul operatorilor economici de a beneficia de specificații tehnice clare, coerente și previzibile”.

În forma inițială a documentației de atribuire, prin caietul de sarcini (pagina 4), s-a solicitat, după cum se arată, ca sistemul ofertat să dețină certificări obligatorii: *„certificare CE, certificare privind rezistența la seism pentru minim 8 grade pe scala Richter, orice alte certificări necesare obținerii avizului ISU”*, iar contractul de achiziție publică având un caracter mixt, în obiectul acestuia este inclusă atât furnizarea de echipamente (sistem de parcare supraterană automatizată), cât și executarea unor

lucrări pentru închiderea etanșă a echipamentului în cadrul unei construcții metalice care presupune: fundație din beton (săpătură, turnare de beton, armătură, strat de umplutură), structură de închidere a sistemului de parcare în vederea protejării împotriva intemperiilor, acoperiș din polycarbonat compact, ușă automată pentru acces (P02-P17 - Operațiile aferente acordului-cadru).

Întrucât, din caietul de sarcini rezultă, în mod evident, că sistemul de parcare supraterană este încadrat într-o incintă închisă (*clădire*, în sensul Legii nr. 51/1990 privind autorizarea lucrărilor de construcții), arată contestatorul, autoritatea contractantă a fost chemată să răspundă unei serii de solicitări de clarificare a documentației de atribuire, în sensul lămuririi necesității, sau nu, a autorizării din partea I.G.S.U., fiind redată Clarificarea nr. 4, punctele 6, 7 și 8, și Clarificarea nr. 7.

În opinia contestatorului, „în încercarea de a lăsa fără obiect contestația formulată de ,” prin Clarificarea nr. 12, autoritatea contractantă a revenit la abordarea inițială, afirmând că nu ar fi necesară obținerea autorizației de securitate la incendiu, sens în care a modificat, din nou, documentația de atribuire. Contestatorul opinează că, întrucât este vorba despre un echipament, raportat la prevederile art. 1 lit. t) din H.G. 1739/2006 pentru aprobarea categoriilor de construcții și amenajări care se supun avizării și/sau autorizării privind securitatea la incendiu („H.G. nr. 1739/2006”), nu ar fi necesară autorizarea privind securitatea la incendiu de către I.G.S.U.

Autoritatea contractantă, susține contestatorul, a încălcat principiul transparenței și al egalității de tratament.

Analiza succesiunii în timp a modificărilor cerințelor documentației de atribuire reflectă, după cum se arată, conduita inconsecventă, incoerentă și nepredictibilă a autorității contractante, care nu a fost în măsură să clarifice în mod corespunzător în ce constă obiectul contractului de achiziție publică și modalitatea în care ofertanții trebuie să își structureze oferta, astfel încât obiectul achiziției să corespundă tuturor cerințelor legale în materia autorizării funcționării.

Se invocă, în susținere, principiul egalității de tratament, principiul transparenței, „Hotărârea din 19 martie 2010, cauza T-50/05, *Evropaiki Dynamiki - Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis/Comisia*, EU:T:2010:101, pct. 55-59, 61.

În cauză, susține contestatorul, autoritatea contractantă a încălcat cele două principii printr-o serie de acțiuni menite să creeze confuzie în rândul ofertanților, punându-i în imposibilitatea de a înțelege care este obiectul contractului de achiziție publică, cum trebuie structurată oferta tehnică, cerințele pe care echipamentul și construcția compusă din fundație, structură de închidere și acoperiș trebuie să le îndeplinească, și alte elemente esențiale pentru garantarea tratamentului egal și transparenței.

Schimbarea „săptămânală” a cerințelor tehnice, susține contestatorul, reprezintă elementul material al încălcării celor două principii susmenționate care guvernează achizițiile publice.

De asemenea, contestatorul consideră că, prin clarificările furnizate, autoritatea contractantă a încălcat prevederile art. 78 alin. 2 din O.U.G. nr. 34/2006. Or, susține contestatorul, „simplul fapt că autoritatea contractantă modifică periodic cerințele tehnice reprezintă o recunoaștere a faptului că nu a fost în măsură de a răspunde clar și fără ambiguități la solicitările de clarificare”.

Față de cele anterior expuse, coroborat cu argumentele de nelegalitate detaliate în continuare, contestatorul solicită să se constate nelegalitatea Clarificării nr. 12 și „să dispună anularea procedurii de atribuire.”

De asemenea, contestatorul consideră că, prin Clarificarea nr. 12, autoritatea contractantă a încălcat și principiul utilizării eficiente a fondurilor publice, instituind o cerință care contravine legislației aplicabile în materia protecției și securității la incendiu. Practic, susține contestatorul, în lipsa cenzurii conduitei autorității contractante, aceasta ar fi în situația de a achiziționa, din fonduri publice, un echipament și lucrări de construcție care nu ar putea fi ulterior folosite, întrucât nu ar putea fi autorizate pentru securitate la incendii, existând riscul creării unei situații similare celei de la Arena Națională.

Astfel, abordând o atitudine frauduloasă și contrară chiar atitudinii anterioare avută de autoritatea contractantă, susține contestatorul, aceasta a apreciat că obiectul contractului de achiziție publică constă doar în furnizarea unui echipament care nu va fi încorporat într-o clădire, nefiind aplicabilă H.G. 1739/2006, prin urmare nu ar fi necesară obținerea autorizației de securitate la incendii.

În opinia contestatorului, conduita autorității contractante este nelegală, pentru considerentele următoare:

În primul rând, arată contestatorul, prevederile conținute în art. 1 lit. t) din H.G. nr. 1739/2006, modificată, stabilesc că este necesară avizarea/ autorizarea I.G.S.U. pentru: *„clădiri sau spații amenajate în clădiri, destinate parcarii și/sau întreținerii și reparării a peste 10 autoturisme”*, prevederi care, în opinia sa, trebuie interpretate în mod sistematic, prin raportare la legislația complementară, respectiv art. 249 alin. 5 din Legea nr. 571/2003 privind codul fiscal, modificată și republicată, care prevede: *„clădire este orice construcție care servește la adăpostirea de oameni, de animale, de obiecte, de produse, de materiale, de instalații și de altele asemenea.”*

Caracterul de clădire al structurii care „adăpostește” echipamentul, susține contestatorul, rezultă chiar din obiectul acordului-cadru, astfel, conform caietului de sarcini, operațiile aferente acestuia constau în:

- a) Execuția săpăturii pentru fundație - P02;

- b) Punerea în operă a betonului aferent fundației - P03-P04;
- c) Execuția stratului de umplutură din balast de compactare - P05;
- d) Execuția diverselor categorii de armături - P06-P13;
- e) Execuția cofrajelor pentru turnarea betonului - P14;
- f) Execuția structurii de închidere - P15;
- g) Execuția acoperișului - P16;
- j) Execuția ușii automate pentru acces - P17.

Așadar, se arată în continuare, este dincolo de echivoc că este vorba despre o construcție/clădire, pentru care, mai mult, autoritatea contractantă și-a asumat obligația de a obține autorizația de construire, conform prevederilor Legii nr. 50/1991. În plus, arată contestatorul, prin clarificarea nr. 1 răspunsul nr. 16, autoritatea a confirmat că *„pentru protejarea de precipitații a sistemelor de parcare, dar și a autoturismelor parcate, s-a prevăzut ca acestea să fie închise și acoperite”*, confirmând că este vorba despre o construcție, fiind irelevant dacă această construcție este din tablă, cărămidă, sticlă sau policarbonat.

Pentru a se vedea cu claritate că este vorba despre o construcție, contestatorul atașează un set de fotografii cu parcarile deja achiziționate de autoritatea contractantă de unde rezultă clar că sistemul de parcare suprateran este închis, ceea ce îi conferă natura unei clădiri.

De altfel, se arată că însăși autoritatea contractantă a considerat că parcarile supraterane etajate automatizate se încadrează în categoria „construcțiilor”, iar nicidecum a simplelor echipamente, astfel cum rezultă din procedurile de achiziție publică organizate anterior anului 2016, ce au constituit obiect al anunțurilor de atribuire publicate în SEAP cu nr. , nr. , nr. , nr. , cazuri, în care, pentru a profita de un prag valoric crescut în scopul atribuirii directe, fără publicarea unui anunț, către societatea SA, aceasta a calificat contractele ca fiind contracte de lucrări, ignorând complet faptul că valoarea echipamentului este net superioară valorii construcției.

O dată stabilit caracterul de clădire al „adăpostului” sistemului de parcare, contestatorul consideră că trebuie amintit punctul de vedere transmis de I.G.S.U. sub nr. 1687/P/51986/26.04.2016, din care rezultă în mod expres următoarele:

a) la proiectarea parcarilor supraterane etajate automatizate trebuie respectate: (1) normativul P 118-99 de siguranță la foc a construcțiilor; (2) normativul P 118/2-2013 privind securitatea la incendiu a construcțiilor - partea a II-a, Instalații de stingere și (3) Normativul P-118/3-2015 privind securitatea la incendiu a construcțiilor - partea a III-a, Instalații de detectare, semnalizare și avertizare;

b) parcarilor supraterane etajate automatizate le sunt aplicabile prevederile Legii nr. 10/1995 privind calitatea în construcții și ale Legii nr. 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor.

Pentru a clarifica dacă este necesară obținerea autorizației de securitate la incendiu, arată contestatorul, s-a adresat din nou I.G.S.U., prin adresele nr. și nr. , la care, până la data prezentei, nu a primit un răspuns.

Concluzionând, contestatorul consideră că autoritatea contractantă a impus cerințe tehnice care nu sunt conforme cu normele de drept cu forță superioară (Legea nr. 370/2006, H.G. nr. 1739/2006). Or, susține contestatorul, „nu se poate depune o ofertă legală și nu se poate face o evaluare legală pe baza unor cerințe care simt nelegale”. Principiul legalității din dreptul administrativ aplicabil și în materia achizițiilor publice, este dreptul comun de la care legea specială nu a derogat în mod expres.

În plus, arată contestatorul, în situația în care ofertanții ar depune o ofertă pentru un echipament și o construcție care nu pot fi ulterior autorizate pentru protecția la incendii, obiectul achiziției ar fi neutilizabil, ceea ce, în opinia sa, ar contraveni principiului utilizării eficiente a fondurilor publice.

Față de aspectele prezentate, contestatorul solicită să se constate încălcarea prevederilor legale în materia achizițiilor publice, cu consecința admiterii contestației, astfel cum a fost formulată.

În continuare, contestatorul prezintă argumente în susținerea cererea de suspendare a procedurii.

În drept, se invocă dispozițiile art. 255 alin. 1 și urm., art. 275^x din O.U.G. nr. 34/2006.

Prin adresa fără număr dr înregistrare la emitent și nedată, înregistrată la C.N.S.C. sub nr. 14581 din 13.05.2016, SC SRL a depus „Concluzii scrise”, prin care a răspuns punctual cu privire la „argumentele” aduse de autoritatea contractantă prin punctul de vedere, învederând următoarele:

I. Contrar susținerilor autorității contractante, contestatorul precizează că a fost constituită garanția de bună conduită, în cuantumul prevăzut de lege, sens în care, solicită „să continue judecarea prezentei cauze”.

II. Contestatorul consideră contestația ca fiind întemeiată, având în vedere următoarele:

Cu privire la „argumentele” autorității invocate prin punctul de vedere, referitoare la faptul că legislația în domeniul autorizării pentru protecție la incendiu nu ar fi aplicabilă, întrucât nu este vorba despre o construcție/clădire, ci doar de o fundație; sistemele de parcare automatizate ar fi amplasate la exterior și nu sunt incluse în alte construcții, precum și că, anularea Clarificării nr. 7 echivalează cu remedierea în parte a neregulilor semnalate în cadrul procedurii de atribuire, contestatorul apreciază că acestea „nu subzistă unei analize atente”, sunt în contradicție cu documentația de atribuire și cu alte răspunsuri la clarificări, cu legislația aplicabilă, și cu abordarea autorității în

cadrul procedurilor de atribuire precedente, pentru cele 54 de sisteme deja contractate.

A. Conform documentației de atribuire, arată contestatorul, autoritatea contractantă achiziționează și lucrări de construcție, iar sistemele de parcare sunt montate într-o structură metalică închisă.

Redând operațiunile aferente acordului-cadru, astfel cum sunt acestea prevăzute în caietul de sarcini, contestatorul consideră că, în prezenta cauză, este vorba despre o construcție/clădire, pentru care autoritatea contractantă și-a asumat obligația de a obține autorizația de construire, conform prevederilor Legii nr. 50/1991 privind autorizarea lucrărilor de construcție. În plus, arată contestatorul, prin clarificarea nr. 1 răspunsul nr. 16, autoritatea a confirmat că „pentru protejarea de precipitații a sistemelor de parcare, dar și a autoturismelor parcate, s-a prevăzut ca acestea să fie închise și acoperite”, astfel confirmând că este vorba despre o construcție din tablă, cărămidă, sticlă sau polycarbonat.

În susținere, se atașează un set de fotografii cu parcarile deja achiziționate de autoritatea contractantă, de unde rezultă clar că sistemul de parcare suprateran este închis etanș, ceea ce îi conferă natura unei clădiri.

În ceea ce privește fotografiile prezentate de autoritatea contractantă, contestatorul precizează că acestea nu sunt din etapa finală a construcțiilor, fiind inserată o imagine preluată din certificatul de importator exclusiv depus de SA, și nu o imagine care să reflecte sistemul de parcare pus în operă pe raza Sectorului 6.

B. Prevederi legale aplicabile cu privire la definirea noțiunii de construcție/clădire

Se arată că singura prevedere legală care conține o definiție a construcției este art. 249 alin. (5) din Legea nr. 571/2003 privind codul fiscal, modificată și republicată, care dispune: *„clădire este orice construcție care servește la adăpostirea de oameni, de animale, de obiecte, de produse, de materiale, de instalații și de altele asemenea”*, definiție clară și concisă. Astfel, față de obiectul contractului în cauză, în opinia contestatorului, este evident că autoritatea contractantă a avut în vedere că sistemul de parcare este încadrat într-o structură metalică închisă etanș, care corespunde noțiunii de construcție/clădire.

Legea, după cum se arată, nu face distincție în funcție de materialul din care este confecționată construcția.

Mai mult, susține contestatorul, prin documentația de atribuire și prin răspunsurile la clarificări, autoritatea contractantă a recunoscut că trebuie executată o fundație încorporată în sol, pentru care s-a și obligat să obțină autorizația de construire.

În concluzie, contestatorul arată că operatorul declarat câștigător va fi ținut să execute o construcție care să adăpostească sistemul de parcare suprateran.

C. În ceea ce privește conduita anterioară a autorității contractante, contestatorul învederează următoarele:

Autoritatea contractantă a considerat că parcările supratere etajate automatizate se încadrează în categoria „construcțiilor”, iar nicidecum a simplor echipamente, astfel cum rezultă din procedurile de achiziție publică organizate anterior anului ce au constituit obiect al anunțurilor de atribuire publicate în SEAP cu nr. , nr. , nr. , cazuri în care, apreciază contestatorul, „pentru a profita de un prag valoric crescut în scopul atribuirii directe, fără publicarea unui anunț, către societatea SA” autoritatea a calificat contractele ca fiind contracte de lucrări, ignorând complet faptul că valoarea echipamentului este net superioară valorii construcției.

Exemplificând, se arată că, potrivit anunțului de atribuire nr. , autoritatea contractantă a atribuit Contractul „Amenajare parcări - Proiectare și Execuție parcări cu sistem rotativ pe verticală, cu schelet metalic”, în valoare de 7.641.837,77 RON, prin procedura negocierii fără publicarea unui anunț, iar, conform anunțului de atribuire nr. , aceasta a atribuit, prin aceeași metodă, Contractul „Construcție parcări supratere etajate automatizate”, în valoare de 5.235.463 RON.

Așadar, susține contestatorul, deși în trecut, pentru sistemele de parcare pe care în prezent le oferă drept exemplu de bune-practici, autoritatea contractantă a apreciat că ar fi contracte de lucrări de construcție, probabil pentru a eluda pragul valoric prevăzut de art. 51 din O.U.G. nr. 34/2006, în prezent aceasta neagă în mod vehement că ar fi vorba despre vreo construcție, afirmând că dorește achiziționarea unui utilaj „montat la exterior”, pentru care „prezintă și fotografii”.

Contestatorul consideră că C.N.S.C., în calitate de organ administrativ-jurisdicțional, investit cu competența de a cenzura orice comportament abuziv al autorităților contractante, nu poate ignora conduita anterioară a aceleiași autorități contractante, care, în prezent, afirmă că nu ar fi vorba despre nicio construcție, dar recunoaște că dorește achiziționarea unor sisteme precum cele achiziționate anterior, prin intermediul unor contracte de lucrări. Mai mult, în opinia sa, „conduita contradictorie a autorităților contractante conține elemente în contradicție și cu legea penală”.

Concluzionând, contestatorul consideră ca fiind evident că este vorba despre o construcție care adăpostește sistemul de parcare, construcție care trebuie executată de către ofertantul câștigător, pe cheltuiala sa, conform caietului de sarcini și formularului de ofertă financiară, astfel devenind pe deplin aplicabile prevederile art. 1 lit. t) din H.G. nr. 1739/2006, modificată, care stabilesc că este necesară avizarea/autorizarea I.G.S.U. pentru: „clădiri sau spații amenajate în clădiri, destinate parcării și/sau întreținerii și reparării a peste 10 autoturisme”; pe cale de consecință, urmează să se constate încălcarea prevederilor legale în materia achizițiilor

publice, cu consecința admiterii prezentei contestații, astfel cum a fost formulată.

În opinia contestatorului, măsura anulării procedurii este singura de natură să răspundă exigențelor din domeniul achizițiilor publice, întrucât, odată stabilit că este vorba despre o construcție, este necesară autorizarea pentru securitate la incendiu eliberată de I.G.S.U. și, implicit, sunt necesare toate lucrările solicitate de lege (hidro și termo-tehnice) pentru eliberarea autorizației. Or, susține contestatorul, lucrările nu au fost prevăzute în obiectul contractului de achiziție publică, și nu poate fi modificat în această fază a procedurii.

Anularea Clarificării 7, susține contestatorul, nu echivalează cu o remediere.

Astfel, arată în continuare, autoritatea contractantă încearcă să inducă ipoteza că anulând Clarificarea nr. 7 prin intermediul Clarificării nr. 12, a remediat neregulile semnalate și procedura de atribuire poate continua în condiții de legalitate.

Contestatorul arată că, la o analiză a argumentelor mai sus expuse, ipoteza nu se verifică. În primul rând, fiind vorba despre o construcție, este evident că aceasta trebuie edificată, astfel încât să se poată obține autorizația de securitate la incendii. Renunțarea expresă la această cerință reprezintă, în opinia sa, o abatere de la (i) principiul legalității, conform căruia procedura de achiziție publică trebuie să se realizeze cu respectarea tuturor normelor de drept cu forță superioară, și de la (ii) principiul eficienței utilizării fondurilor publice.

Practic, arată contestatorul, autoritatea încearcă să acopere o ilegalitate cu o altă ilegalitate, comportament care se circumscrie fraudei la lege și cauzei ilicite.

Pentru evitarea oricărui dubiu, precizează că nu a contestat necesitatea obținerii autorizației de securitate la incendii, despre care afirmă că este absolut necesară, ci momentul la care autoritatea contractantă a specificat, în mod expres, această cerință, precum și faptul că în caietul de sarcini nu se regăsesc referințe la lucrările necesare și utile pentru obținerea acestei autorizații.

Autorizarea construcțiilor din perspectiva securității la incendii, precizează contestatorul, reprezintă, o chestiune de importanță majoră, pe care o autoritate publică locală nu ar trebui să o ignore, în contextul în care evenimentele din toamna anului 2015, survenite în București, au arătat că este esențială precauția autorităților locale. Sistemele de parcare supradimensionate vor adăposti cel puțin 16 autoturisme dotate cu rezervoare cu combustibil inflamabil și vor fi amplasate în zone rezidențiale foarte aglomerate.

În contextul dat, contestatorul consideră că dorința autorității contractante de a achiziționa sisteme de parcare care nu pot fi autorizate, asemănătoare celor deja achiziționate, este cel puțin, surprinzătoare și

conduce la bănuiala legitimă că autoritatea intenționează să favorizeze un anumit operator economic cu care are deja un istoric.

Față de aspectele prezentate, contestatorul solicită admiterea contestației, astfel cum a fost formulată, cu obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată în cuantum de 6984 lei, conform dovezilor anexate.

Prin adresa nr. din , Consiliul a solicitat contestatorului dovada constituirii garanției de bună conduită, conform art. 271¹ din O.U.G. nr. 34/2006, sens în care, acesta a transmis scrisoarea de garanție de bună conduită nr. , în copie, precum și dovada depunerii acesteia la autoritatea contractantă, în original.

Cu adresa nr. , înregistrată la C.N.S.C. sub nr. , a transmis punct de vedere cu privire la contestația nr. depusă de către SC SRL, prin care a solicitat respingerea acesteia, ca nefondată, având în vedere următoarele considerente:

În primul rând, autoritatea contractantă arată că, urmare a contestației înregistrată cu nr. , a suspendat, voluntar procedura de atribuire, astfel cum s-a reținut și în Decizia C.N.S.C. nr.

În al doilea rând, autoritatea contractantă arată că SC SRL, în prima contestație ce face obiectul dosarului nr. 904/2016, la capătul de cerere (3), a solicitat anularea Clarificării nr.7, sens în care a procedat la anularea acestei clarificări prin publicarea, în S.E.A.P., a Clarificării nr. 12, reformulând și răspunsurile aferente Clarificărilor nr. 8 și nr. 9 care făceau referire la Clarificarea nr. 7. Astfel, susține autoritatea, documentația de atribuire „a fost readusă la forma de dinainte de publicarea Clarificării nr.7”.

Autoritatea arată că, prin contestația nr. , „mai nou”, contestatorul solicită anularea Clarificării nr. 12, ceea ce, în opinia sa, „arată că scopul real al contestațiilor depuse este acela de a amâna cât se poate de mult termenul limită de depunere a ofertelor, sub pretextul că este un potențial ofertant”. Precizează că, în opinia sa, contestatorul avea timp suficient să întocmească o ofertă în termenul legal stabilit în anunțul de participare.

De asemenea, autoritatea contractantă arată că, urmare a adreselor formulate de SC SRL către Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, această instituție nu a formulat un punct de vedere clar cu privire la echipamentele criticate, întrucât în legislație nu sunt reglementate, clar, condițiile pe care trebuie să le îndeplinească acestea în ceea ce privește securitatea la incendiu. De altfel, arată autoritatea, prin adresa nr. 1687/P,51.986 din 26.04.2016 Inspectoratul General pentru Situații de Urgență a recunoscut că echipamentele nu fac obiectul Normativului pentru proiectarea, execuția, exploatarea și post-utilizarea parcajelor etajate pentru autoturisme, indicativ NP 24-1997.

Totodată, autoritatea arată că, în încercarea de a demonstra că parcajele anterior montate și implicit și echipamentele care fac obiectul

procedurii, sunt încadrate la categoria clădirilor, contestatorul a inserat în conținutul contestației nr. informații false, cu referire la achizițiile anterioare de sisteme de parcare automatizate. Astfel, contestatorul face referire la achiziționarea celor 54 de sisteme montate pe raza sectorului 6 în anii trecuți, achiziții care nu au fost efectuate de către autoritatea contractantă în cauză, ci de către o altă autoritate contractantă, respectiv Primăria Sector 6, sens în care, prin adresa nr. , înregistrată la C.N.S.C. cu nr. , a anexat copii ale autorizațiilor de construire pentru acestea, emise doar pentru fundația necesară montării echipamentului. De asemenea, arată autoritatea contractantă, la alin. 13 din contestație, în mod eronat contestatorul atribuie cuvântul „etanșare”, folosit de către autoritatea contractantă la descrierea materialelor și operațiunilor care intră în componența prețului unitar P 16 - Execuție acoperiș (pag.6 din Caietul de sarcini), ca fiind o operațiune de etanșeizare a întregului ansamblu. Autoritatea contractantă arată că a prevăzut materiale de etanșare în cadrul prețului unitar P 16 - Execuție acoperiș, deoarece, acoperișul nu poate fi executat dintr-o singură bucată, astfel că este necesară aplicarea de materiale de etanșare între elementele componente ale acestuia.

Prin adresa nr. , înregistrată la C.N.S.C. sub nr. , SC SRL a depus „Concluzii scrise”, prin care a reiterat solicitarea privind admiterea contestației, astfel cum a fost formulată, și a răspuns punctual „argumentelor” prezentate de autoritatea contractantă prin punctul de vedere, învederând, în plus față de cele prezentate în cadrul contestației, următoarele:

a) faptul că legiuitorul nu a definit în mod expres noțiunea de „construcție/clădire”, în cadrul legislației aplicabile în domeniul construcțiilor, precum și în cadrul legislației adiacente, privind autorizarea funcționării anumitor categorii de construcții, nu este un argument suficient pentru a concluziona că nu s-ar putea încadra în conceptul de „construcție/clădire” orice structură fizică menită să „adăpostească” sistemul de parcare inclus în obiectul procedurii de achiziție derulată de către autoritatea contractantă;

b) legiuitorul nu a considerat că este necesară o definiție clară în activul legislativ, întrucât, pentru interpretarea prevederilor legale relevante, este suficient sensul comun al cuvintelor „construcție”, respectiv „clădire”, astfel cum rezultă din definiția cuprinsă în dicționarul explicativ al limbii române;

c) definiția oferită noțiunii de „construcție”, prin Legea nr. 571/2003 privind codul fiscal, în prezent abrogată, constituie o confirmare a faptului că legiuitorul a înțeles să utilizeze chiar sensul comun al acesteia (astfel cum este precizat în dicționarul explicativ al limbii române).

De asemenea, în sensul celor anterior afirmate, privind interpretarea prevederilor legale incidente cu privire la definiția „construcției”/„clădirii”,

contestatorul invocă prevederile Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă.

Față de aspectele prezentate, contestatorul solicită admiterea contestației, astfel cum a fost formulată, cu obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată în cuantum de 3.525,13 lei, conform dovezilor depuse.

În probațiune, au fost depuse, în copie, înscrisuri, respectiv poze, factură fiscală seria FTA nr. și OP nr. .

Referitor la ceea ce SC SRL a denumit "cerere de intervenție accesorie, în nume propriu", Consiliul constată că în cuprinsul acesteia se face vorbire despre "afirmații defămătoare nedovedite despre sistemele inteligente de parcare achiziționate în anii anteriori și care în prezent sunt exploatate de " făcute în contestația nr. , de către SC SRL.

Având a se pronunța în legătură cu admiterea, în principiu, a respectivei cereri, Consiliul determină, analizând conținutul acesteia, că respectivul operator economic nu precizează exact ce urmărește, contestația în cauză fiind depusă împotriva unor clarificări emise de către autoritatea contractantă. Nefiind clară finalitatea demersului intervenientului, Consiliul constată că SC SRL nu justifică un interes în promovarea cererii de intervenție voluntară accesorie, lezarea interesului său legitim nefiind dovedită, în condițiile în care contestația nu este formulată împotriva rezultatului unei proceduri desfășurată deja, în care intervenientul să fi participat cu ofertă.

În acest sens, relevante sunt dispozițiile art. 61 C. proc. civ., care statuează că oricine are interes poate interveni într-un proces care se judecă între părțile originare. Intervenția este principală, când intervenientul pretinde pentru sine, în tot sau în parte, dreptul dedus judecății sau un drept strâns legat de acesta și accesorie, când sprijină numai apărarea uneia dintre părți.

Nefiind formulată explicit o cerere în legătură cu situația dedusă judecății, Consiliul constată că SC SRL nu justifică un interes în promovarea cererii de intervenție voluntară accesorie, prin urmare aceasta nu va admisă în principiu.

Din înscrisurile aflate la dosarul achiziției publice, Consiliul stabilește următoarea situație de fapt:

În calitate de autoritate contractantă, a inițiat procedura de licitație deschisă, organizată în vederea încheierii acordului-cadru având ca obiect „Furnizare sisteme de parcări etajate supraterane automatizate”, prin publicarea, în S.E.A.P., a anunțului de participare nr. , criteriul de atribuire fiind „prețul cel mai scăzut”, iar valoarea estimată a contractului fiind cuprinsă între 7.564.770 și 126.964.500 lei, fără TVA.

Împotriva răspunsurilor nr. precum și nr. la solicitări de clarificări, dar și împotriva clarificării nr. 12, înregistrată sub nr. , SC SRL a depus, în termenul prevăzut de lege, contestațiile care fac obiectul prezentului dosar.

În data de autoritatea contractantă a suspendat procedura de atribuire, sens în care, prin Decizia nr. , C.N.S.C. a respins, ca rămasă fără obiect, cererea de suspendarea a procedurii, formulată de SRL în contestația nr. , înregistrată la C.N.S.C. sub nr. .

Examinând susținerile părților, probatoriul administrat și dispozițiile legale aplicabile, Consiliul constată:

Susținerile autorității contractante potrivit cărora SC SRL nu a constituit garanția de bună conduită sunt nefondate, deoarece, la Consiliu, contestația a fost depusă însoțită de garanția de bună conduită în original, eroare care a fost îndreptată în data de când exemplarul original a fost restituit, iar, prin adresa nr. , contestatoru a transmis dovada depunerii respectivului exemplar la autoritatea contractantă, procedura fiind astfel îndeplinită. Consiliul consideră că ar fi excesiv de formalistă o decizie de respingere a contestației numai pentru faptul că, inițial, s-a depus, la autoritatea contractantă, în copie, iar nu în original, respectivul document.

Într-un prim aspect, în cuprinsul contestației nr , SC SRL critică "Clarificarea nr. 4", respectiv răspunsurile la întrebările nr. 6, 7, 8.

Întrebarea de la punctul 6, respectiv răspunsul la această întrebare, care vor fi analizate în cele ce urmează, au următorul conținut:

"Solicitare 6: Raportat la standardul SR EN 14010 + A1/2009, care se aplică echipamentelor și sistemelor de parcare acționate pentru autovehicule cu patru roți, sistemele automatizate funcționează la temperaturi cuprinse între +5°C și +40°C, vă rugăm să precizați dacă în valoarea estimată a achiziției au fost prevăzute și echipamente care să asigure aceste temperaturi. În măsura în care răspunsul este afirmativ, vă rugăm să precizați unde anume se cotează acestea?"

Răspuns 6: Pentru aceste sisteme nu sunt prevăzute echipamente de climatizare, deoarece nu sunt necesare. În anii anteriori, la nivelul sectorului 6 au fost achiziționate 54 de sisteme de parcare pe verticală care au funcționat, atât pe perioada iernii, cât și pe perioada verii, în parametri optimi".

Analizând cele de mai sus, Consiliul constată că autoritatea contractantă a răspuns clar și fără ambiguități întrebării operatorului economic care a formulat întrebarea, explicând că nu sunt necesare echipamente de climatizare, pentru a asigura temperaturi cuprinse între +5°C și +40°C, mai mult, chiar, justificând cu faptul că are o experiență în acest sens, deoarece mai are în funcțiune 54 echipamente similare.

Rezultă din cele de mai sus, clar și fără putință de tăgadă, că, în fapt, autoritatea contractantă nu dorește ca sistemele ce vor fi achiziționate, să fie echipate cu climatizoare, după cum nici nu s-a prevăzut în caietul de sarcini. Răspunsul, constată Consiliul, respectă prevederile art. 78 alin. 2 din O.U.G. nr. 34/2006 cu modificările și completările ulterioare, în conformitate cu care "Autoritatea contractantă are obligația de a răspunde,

în mod clar, complet și fără ambiguități, cât mai repede posibil, la orice clarificare solicitată ()".

De altfel, determină Consiliul, nici contestatorul nu motivează critica referitoare la răspunsul autorității contractante, sub aspectul clarității și lipsei ambiguității.

Un alt răspuns în legătură cu care se formulează critici, este cel de la punctul 7, aferent întrebării nr. 7:

"Solicitare 7: Vă solicităm să precizați dacă în valoarea estimată a achiziției sunt cuprinse următoarele echipamente și lucrări:

- 1) studii geo-topo-hidro,*
- 2) instalații termotehnice (sistem de evacuare a fumului și a gazelor fierbinți, detectoare de fum și CO, instalația de încălzire etc),*
- 3) instalații hidrotehnice (ex. canalizare, decantoare, stații de pompare, hidranți, sisteme cu sprinklere sau alte instalații de stins incendii, dotări PSI, etc),*
- 4) eventuale lucrări de deviere de conducte, cabluri, canalizări etc.*

Astfel, considerăm că pentru respectarea sintagmei cuprinsă în caietul de sarcini, potrivit căreia: «Caracteristici tehnice minime:... - certificări obligatorii: certificare CE,... orice alte certificări necesare obținerii avizului ISU», toate elementele enumerate mai sus sunt obligatorii, absența acestora făcând imposibilă ofertarea în condițiile respectării normelor și standardelor aplicabile. Față de această considerație, potrivit căreia operațiunile/lucrările enumerate sunt obligatorii, vă rugăm să precizați unde se cotează acestea în Tabelul Anexă la caietul de sarcini, coroborat cu «Operațiunile aferente acordului cadru», având în vedere conținutul limitativ al acestora. Totodată, în măsura în care decideți că aceste elemente să facă parte din viitoarele oferte, vă solicităm să puneți la dispoziția operatorilor economici interesați listele de obiecte, lucrări și implicit cantități aferente acestora, absolut necesare pentru compararea unitară a ofertelor.

Răspuns: Având în vedere că pentru operațiunile/lucrările de montare și punere în funcțiune a sistemelor, operatorul economic executant are obligația de a întocmi proiecte, studiile geo-topo- hidro sunt obligatorii și vor fi incluse în valoarea lucrărilor.

În ceea ce privește instalațiile termotehnice și hidrotehnice, acestea nu sunt necesare, deci nu sunt incluse în operațiunile acordului cadru. În cazul în care se vor oferta sisteme de parcare al căror sistem constructiv și de funcționare necesită realizarea de instalații hidrotehnice, acestea vor fi incluse în prețul sistemului.

Privitor la lucrările de deviere de rețele, instituția noastră intenționează să monteze aceste sisteme pe amplasamente care nu sunt afectate de rețele subterane. În cazul în care vor fi necesare totuși aceste lucrări, ele vor face obiectul unor alte proceduri de atribuire".

Analizând, Consiliul constată că autoritatea contractantă nu a răspuns clar solicitării referitoare la "studiile geo-topo-hidro", în sensul că nu a precizat, astfel cum s-a cerut, dacă valoarea acestor servicii a fost cuprinsă în valoarea estimată a acordului-cadru, și, totodată, nu a precizat unde se cotează acestea în Tabelul Anexă la caietul de sarcini, coroborat cu «Operațiile aferente acordului cadru», în care, după cum se constată, nu au fost cuprinse. Prin urmare, sub acest aspect, criticile vor fi reținute ca fiind întemeiate.

Referitor la necesitatea cuprinderii în ofertă a unor instalații termotehnice și a unor instalații hidrotehnice, Consiliul constată că autoritatea contractantă a răspuns cu claritate, precizând că acestea nu sunt necesare, iar, în cazul că totuși, ofertantul alege să furnizeze sisteme care necesită astfel de instalații, acestea trebuie să fie cuprinse în preț.

De asemenea, referitor la necesitatea cuprinderii în ofertă a unor lucrări de deviere rețele, autoritatea contractantă a răspuns, fără echivoc, că acestea nu sunt cuprinse în acordul-cadru în cauză, criticile fiind reținute ca nefondate.

În ceea ce privește răspunsul la întrebarea nr. 8, Consiliul se va raporta, în soluționare, la următorul cuprins:

" Întrebare: Vă solicităm respectarea normativului P100 actualizat - Proiectarea seismică a clădirilor și, implicit, eliminarea cerinței cuprinsă în caietul de sarcini potrivit căreia se solicită: «Certificarea privind rezistența la seism pentru minim 8 grade pe scara Richter», prin raportare la normativul indicat, cerința este abuzivă și restrictivă și, pe cale de consecință, vă solicităm să o eliminați.

Răspuns: Autoritatea contractantă achiziționează o instalație, un utilaj, astfel că, în opinia noastră, acesta nu face obiectul normativului menționat de dumneavoastră. Mai mult, așa cum am precizat în caietul de sarcini, acesta trebuie să fie certificat CE".

Consiliul constată că întrebarea nr. 8 nu are caracterul unei solicitări de clarificări, ci a unei solicitări de remediere a documentației de atribuire, în mod evident aceasta vizând eliminarea, din documentația de atribuire, a cerinței referitoare la certificarea privind rezistența la seism pentru minimum 8 grade pe scara Rihter. Pe cale de consecință, criticile contestatorului referitoare la răspunsul autorității contractante nu vizează claritatea, completitudinea acestuia, obligație impusă prin dispozițiile art. 78 alin. 2 din O.U.G. nr. 34/2006 cu modificările și completările ulterioare, ci însăși necesitatea modificării caietului de sarcini.

O astfel de măsură, determină Consiliul, de remediere a documentației de atribuire, putea fi solicitată de către contestator pe calea contestației împotriva caietului de sarcini, contestație care să fie transmisă în termen de 10 zile de la publicarea, în SEAP, a documentației de atribuire, în cazul în speță, , astfel cum prevăd dispozițiile art. 256² alin. 2 din ordonanța d e urgență.

Astfel, criticile contestatorului referitoare la răspunsul autorității contractante care sunt, în fapt, critici ce vizează cerințe din documentația de atribuire, apar, în acest context, ca fiind tardiv formulate raportat la dispozițiile art. 256² alin. 1 lit. a) din ordonanța de urgență.

Raportat la dispozițiile legale susmenționate, coroborat cu dispozițiile art. 255 alin. 1 din același act normativ, care reglementează clar termenul în care se poate solicita, de către o persoană care "se consideră vătămată (...) printr-un act al autorității contractante (...) anularea actului, obligarea autorității contractante de a emite un alt act (...)", Consiliul nu poate admite repunerea în termen a unui operator care dorește modificarea documentației de atribuire, printr-o așa-zisă solicitare de clarificări.

Similar reține Consiliul în cazul susținerilor contestatorului potrivit cărora sunt necesare instalațiile pe care autoritatea contractantă nu le-a solicitat prin caietul de sarcini, și a întărit, prin clarificarea nr. 4, răspunsul 7, că nu cere ca sistemele să fie echipate cu astfel de instalații, că sunt tardiv formulate, deoarece vizează documentația de atribuire, care, în opinia sa trebuia să le cuprindă, ca o condiție de obținere a autorizației pentru protecția la incendii. Ca și în cazul de mai sus, solicitarea de introducere în caietul de sarcini a respectivelor instalații se putea face prin contestație împotriva documentației de atribuire, în termenul de atac legal, prevăzut în ordonanța de urgență.

În cuprinsul contestației se formulează critici cu privire la clarificarea nr. 7, emisă de către autoritatea contractantă, prin care aceasta a impus ofertanților obligația de a include, în cadrul ofertei tehnice, o declarație pe proprie răspundere, care să aibă următorul cuprins:

- *„garantăm că sistemele de parcare furnizate, individual și împreună cu elementele de construcții necesare punerii în funcțiune și utilizării, corespund tuturor standardelor și normelor europene în vigoare cu privire la acest tip de echipament.*

- *garantăm că sistemele de parcare furnizate, individual și împreună cu elementele de construcții necesare punerii în funcțiune și utilizării, sunt proiectate pentru condiții climatice similare celor din România și vor funcționa în parametri optimi în condițiile climatice din România.*

- *mă angajez ca, înainte de predarea către autoritatea contractantă a sistemelor de parcare puse în funcțiune, să obțin autorizările de funcționare emise de către ISCIR, IGSU, alte instituții abilitate.*

- *în cazul în care nu voi obține autorizările de funcționare din cauza faptului că sistemele de parcare, individual și împreună cu elementele de construcții necesare punerii în funcțiune și utilizării, nu corespund standardelor și normelor europene în vigoare, îmi asum întreaga responsabilitate și înțeleg că autoritatea contractantă este în drept să solicite acordarea de despăgubiri din partea noastră”.*

Consiliul constată că, prin cele de mai sus, autoritatea contractantă modifică în mod substanțial caietul de sarcini, mai cu seamă prin introducerea obligației operatorului economic câștigător, de a obține, înainte de predarea sistemelor de parcare către autoritatea contractantă, autorizări ISCIR și IGSU.

În acest sens, prezintă relevanță faptul că, pentru a se obține autorizare IGSU, trebuie îndeplinite anumite condiții, astfel cum acestea sunt prevăzute în Reglementarea tehnică "Normativ privind securitatea la incendiu a construcțiilor, Partea aII-a – Instalații de stingere", indicativ P118/2-2013, din 08.03.2013, act normativ indicat chiar de către Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, prin adresa nr. 1687/P, 51.986 din 26.04.2016. În aceeași adresă, IGSU arată că *"în conformitate cu art. 6 și art. 23 din Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu cele ale art. 23 din Legea nr. 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor, cu modificările și completările ulterioare, proiectanții au obligația să cuprindă în documentațiile pe care le întocmesc, măsurile de apărare împotriva incendiilor, specifice naturii riscurilor pe care le conțin obiectele proiectate și răspuns pentru soluțiile adoptate"*.

Or, în respectiva reglementare, se arată, la punctul 4.1., că *"echiparea tehnică a clădirilor, compartimentelor de incendiu, spațiilor, cu hidranți de incendiu interiori, se realizează la (...) p) parcaje supraterane cu mai mult de 2 (două) niveluri sau cele cu aria de desfășurare mai mare de 600 m²"*.

În același act normativ, este prevăzut, la art. 5.2, astfel: *"Echiparea construcțiilor cu coloane uscate este obligatorie la următoarele categorii de clădiri: (...) b) parcaje supraterane închise sau deschise cu mai mult de 4 (patru) niveluri, precum și la parcajele subterane conform reglementării specifice"*.

Susținerile autorității contractante potrivit cărora în cauză nu se află clădiri, sunt nefondate, în opina Consiliului, deoarece, în lipsa unei definiri exprese prin normele legale, raportarea se face la definiția din DEX: "Clădire - Construcție la suprafață, constituită din fundație, pereți, acoperiș etc., cu încăperi care servesc la adăpostirea oamenilor, animalelor, materialelor etc", ceea ce corespunde cazului în speță.

Față de cele prezentate, Clarificarea nr. 7, constată Consiliul, vine în contradicție cu documentația de atribuire, unde se prevede ca cerință obligatorie ca sistemul ofertat să dețină *"(...) orice alte certificări necesare obținerii avizului ISU"*, dar și cu Clarificarea nr. 4, în care se precizează că nu sunt necesare instalațiile termotehnice și hidrotehnice care să echipeze sistemele de parcare în cauză, în vederea obținerii autorizării IGSU, sub acest aspect criticile contestatorului reținându-se a fi întemeiate.

Constată Consiliul că, deși procedura a fost suspendată voluntar, de către autoritatea contractantă, ca urmare a depunerii contestației nr. , de

către SC SRL, autoritatea contractantă a emis Clarificarea nr. 12, în data de , prin care:

1) s-a dispus anularea Clarificării nr. 7;

2) s-a modificat Clarificarea nr. 8, răspunsul nr. 3, reformulând: *„în opinia autorității contractante și în virtutea H.G. nr. 1739/2006 cu modificările și completările ulterioare, considerăm că acest tip de parcaj nu necesită avizare și/sau autorizare din partea I.G.S.U.”;*

3) s-a modificat Clarificarea nr. 8, răspunsul nr. 7, astfel: *„Autoritatea contractantă dorește să achiziționeze sisteme de parcare certificate de conformitate CE. Dacă organismul de certificare consideră că sistemele de parcare pe care le-au certificat trebuie să îndeplinească prevederile SR EN 14010+A1/2009, acest lucru va trebui să fie prevăzut în certificatul de conformitate și în declarația de conformitate. De asemenea, sistemele de parcare trebuie să îndeplinească toate prevederile legale în domeniu pentru a se putea obține autorizația de funcționare din partea ISCIR”;*

4) s-a modificat Clarificarea nr. 9, răspunsul nr. 3, în sensul că: *„Autoritatea contractantă consideră că nu sunt necesare instalații termotehnice și hidrotehnice. De asemenea, în virtutea prevederilor din H.G. nr. 1739/2006 cu modificările și completările ulterioare, autoritatea contractantă consideră că nu este necesară avizarea/autorizarea IGSIR”.*

Constată Consiliul că toate punctele cuprinse în Clarificare nr. 12 vizează înlăturarea cerinței privind avizarea și autorizarea de către IGSU, ceea ce contravine normelor mai sus invocate, dar și dispozițiilor art. 1 lit. z din H.G. nr. 1739/1999, pe care autoritatea contractantă le interpretează în mod eronat, făcând speculații cu privire la termenul “clădiri”, și care stabilesc că este necesară avizarea/ autorizarea I.G.S.U. pentru: *„clădiri sau spații amenajate în clădiri, destinate parcării și/sau întreținerii și reparării a peste 10 autoturisme”.*

Dispozițiile normativului P118-99, 5.10.4, 5.10.3, invocate de către autoritatea contractantă în apărări, respectiv:

„5.10.4. În spațiile și încăperile închise pentru parcare autovehiculelor se recomandă asigurarea a minimum un stingător portativ la fiecare 10 locuri de parcare, precum și stingătoare transportabile conform prevederilor art.5.10.3.”

„5.10.3. În încăperile și spațiile cu aria desfășurată mai mare de 500 m2 și în care se pot afla lichide combustibile se prevăd și stingătoare transportabile, recomandându-se un stingător de minimum 50 Kg la fiecare 500 m2”,

nu prezintă relevanță în cauză, acestea venind să le completeze pe celelate, pe care Consiliul le-a prezentat în cele ce preced, iar nu să le excludă.

Prin urmare, Consiliul stabilește că sunt întemeiate criticile referitoare la Clarificarea nr. 12, publicată de către autoritatea contractantă.

Mai mult decât atât, constată că toate clarificările care au făcut obiectul analizei Consiliului, învestit prin cele două contestații, sunt extrem de confuze și incoerente, atât între ele, cât și raportat la prevederile documentației de atribuire, dar și la prevederile legale invocate în analiză, consecința fiind aceea a nedeterminării clare și fără ambiguități a cerințelor din caietul de sarcini, astfel încât să se poată depune oferte în deplină cunoștință a tuturor elementelor acordului-cadru.

Constatând că specificațiile tehnice ale caietului de sarcini au fost imprecis definite în raport cu nevoile autorității contractante și rigorile cadrului legislativ incident în domeniul obiectului contractului, astfel neputând fi lămurite aspectele în discuție, apare ca fiind imperios necesară revizuirea întregii documentații de atribuire și punerea acesteia în acord cu aspecte susmenționate.

Față de împrejurarea constatată, referitoare la imposibilitatea clarificării aspectelor ambigue ale documentației de atribuire, fără a se încălca dispozițiile legale care guvernează materia achizițiilor publice, dar și celelalte norme despre care s-a făcut vorbire, în temeiul dispozițiilor art. 278 alin. 2 și 6 din O.U.G. nr. 34/2006 cu modificările și completările ulterioare, Consiliul admite contestațiile depuse de către SC SRL și anulează procedura de atribuire.

În ceea ce privește cererea contestatorului de obligare a autorității contractante la plata cheltuielilor efectuate în cursul soluționării contestațiilor, Consiliul constată că acestea sunt în sumă de: 6.984,74 lei, pentru prima contestație și 3.525,13 lei, pentru cea de a doua, dovedite prin documente bancare nr. 585 din 03.05.2016, respectiv nr. 607 din 24.05.2016, emise de către Raiffeisen Bank și reprezintă servicii prestate de – Societate Civilă de Avocați.

Analizând temeinicia pretențiilor contestatorului, referitor la quantumul cheltuielilor de judecată solicitate, reprezentând onorariul de avocat, Consiliul apreciază că se impune reducerea onorariului de avocat, din următoarele considerente:

Având în vedere faptul că procedura de soluționare este o procedură scrisă, potrivit art. 275 alin. (5) din O.U.G. nr. 34/2006, facultativă și gratuită potrivit art. 24 alin. (4) din Constituția României și având în vedere faptul că în speță nu s-au dispus audieri, depunerea de concluzii orale sau efectuarea vreunei expertize, rezultă că cheltuielile de judecată cuprind orice alte cheltuieli pe care partea care a câștigat procesul va dovedi că le-a făcut, cum sunt onorariile de avocat, costul dactilografierii actelor depuse la dosar etc., dar numai cele strict necesare pentru buna desfășurare a soluționării contestației. ■

Potrivit prevederilor art. 297 din OUG nr. 34/2006 coroborat cu art. 451 alin. (2) „*instanța poate, chiar și din oficiu, să reducă motivat partea din cheltuielile de judecată reprezentând onorariul avocaților, atunci când acesta este vădit disproportionat în raport cu valoarea sau complexitatea*

cauzei ori cu activitatea desfășurată de avocat, ținând seama și de circumstanțele cauzei. Măsura luată de instanță nu va avea niciun efect asupra raporturilor dintre avocat și clientul său” și ținând seama de serviciile prestate de Trandafir & Asociații – Societate Civilă de Avocați, Consiliul, analizând prin prisma textului reprodus cererea de plată a sumei de 10.509,87 lei, reprezentând onorariu avocat suportat de contestator cu ocazia soluționării contestațiilor la Consiliu, apreciază că respectiva sumă este nepotrivit de mare în raport de munca depusă de avocat dar și de complexitatea cauzei. Astfel fiind, raportat la faptul că în cea de a doua contestație se reiterează o serie de aspecte prezentate și în prima contestație, ceea ce s-a repetat și în “concluzii scrise”, precum și la gradul relativ scăzut de complexitate a aspectelor reclamate, Consiliul urmează a reduce cuantumul sumei pretinse cu titlu de cheltuieli de soluționare la 7000 lei, față de care autoritatea contractantă va fi obligată la plată către contestatoare.

Consiliul va da eficiență dispozițiilor art. 451 alin. (2) C.p.c. coroborat cu art. 297 din OUG nr. 34/2006, în sensul că va reduce onorariul de avocat, considerând că prin aceasta nu se intervine în convenția încheiată de contestator, în calitate de client, și avocatul lor, pentru că în acest fel să fie încălcate dispozițiile art. 1270 C. civil. ■

De asemenea se apreciază că nu se aduce atingere nici dispozițiilor Legii nr. 51/1995, potrivit căroră avocații sunt liberi ca prin înțelegere cu clienți lor să stabilească onorarii, întrucât Consiliul nu face altceva decât să stabilească, în cadrul raportului juridic procesual, cheltuielile de judecată, astfel ca, prin aplicarea dispozițiilor art. 297 din OUG nr. 34/2006 raportat la art. 451 alin. (2) C.p.c., Consiliul nu cenzurează contractul de asistență juridică, ci doar stabilește în mod corespunzător cuantumul cheltuielilor de judecată, în raport de munca depusă de avocat, complexitatea cauzei, valoarea pricinii, proporționalitatea onorariului cu volumul de munca presupus de pregătirea apărării în aceasta cauza.

Referitor la munca depusă de avocat, s-a constatat că în acest stadiu procesual, volumul de muncă al avocatului presupus de pregătirea apărării a constatat în formularea contestațiilor, pe care le-a înaintat către Consiliu, astfel, în opinia Consiliului este inechitabil ca la aprecierea onorariului ce se cuvine avocatului să nu se aibă în vedere și munca depusă de acesta în raport cu pregătirea sa profesională.

Pentru aceste considerente, Consiliul apreciază că reducerea onorariului de la lei la 10.509,87 la 7.000 lei este mai mult decât suficient, fiind în concordanță cu elementele mai sus arătate, și nu în ultimul rând cu munca depusă de avocat, în condițiile art. 451 C.p.c., contestatorul fiind îndreptățit să solicite cheltuielile de judecată, care în ceea ce privește onorariul de avocat, în prezenta cauza, poate fi diminuat de către Consiliul, în condițiile art. 297 din O.U.G. nr. 34/2006 coroborat cu art. 451 alin. (2) C.p.c.

Dispoziția art. 451 C.p.c. care reglementează posibilitatea părții căreia i s-a admis contestația să solicite autorității contractante cheltuielile de judecată, sunt în concordanță și cu jurisprudența CEDO conform căreia un reclamant poate obține rambursarea cheltuielilor sale de judecată în măsura în care li s-au stabilit realitatea, necesitatea și caracterul rezonabil.

În temeiul dispozițiilor art. 208 alin. 1 și 3 din O.U.G. nr. 34/2006 cu modificările și completările ulterioare, decizia este obligatorie.

PREȘEDINTE COMPLET,

MEMBRU,

MEMBRU,